

Azad Əliyev

Ümid ırađı

Bakı-2007

Redaktor: Balayar Sadiq,
Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin
üzvü, Rəsul Rza mükafatı laureatı

Azad Əliyev. Ümid çırağı
(şeyrlər və poema) Bakı - 2007. 160 səh.

“Ümid çırağı” adlı bu kitab istedadlı şair Azad Əliyevin oxucularla ikinci görüşüdür. Kitabda toplanmış poetik nümunələr özünəməxsus səmimiliyi və poetik ovqatı ilə seçilir.

İnanırıq ki, bu poetik toplu oxucuların marağını qazanacaq və müəllifin ədəbi-bədii uğurunu təsdiq edəcək.

ISBN 5-87 459-034-x

Azad Əliyev 2007

Yığılmağa verilib: 01.08.2007. Capa imzalanıb: 05.09.2007
Həcmi 10 c.v Tiraj: 500. Sifariş: 2794

“Əbilov, Zeynalov və oğulları”
Nəşriyyat-Poliqrafiya Eininin mətbəəsi.
Bakı ş., M.İbrahimov küçəsi. 43, tel.: 497-36-23

Allaha xitab

Üz tutubdur sənə hamı,
Yaşadırsan hər adamı.
Yandırdığın ömür şamı,
Qoyma vaxtsız sənə, ya Rəbb!

Biz gəlmişik haqq yoluna,
Baş əyirik Rəsuluna.
Yaratdığın cəlalına
Şükür dönə-dönə, ya Rəbb!

Sevmək üçün verdin ürək,
Ağıl verdin duya bilək.
Göz verdin ki, haqqı görək,
Gəldik pak imana, ya Rəbb!

Şər bürüyüb kainatı,
Özün hifz et bu həyatı,
Səndən umduq hər nicatı,
Biz borcluyuq sənə, ya Rəbb!

Sevgi gördüm kam almamış,
İnsan gedir iz salmamış,
Fəqət hələ açılmamış,
Çox sirin var, yenə, ya Rəbb!

Məşhər haqdır gələ bilər,
Göyün üzü dönə bilər,
Ay da, gün də sönə bilər,
Həyat çatar sona, ya Rəbb!
Bir çarə qıl buna, ya Rəbb!

Sir olsa da, həqiqətdir,
Başdan başa bir hikmətdir,
İnsanlığa məhəbbətdir,
Göndərdiyin Quran, ya Rəbb!

Şərəf gətir şanımıza,
Bizi çatdır kamımıza,
Ölüm haqdır hamımıza,
Bircə sənsən qalan, ya Rəbb!

Çətin anda yet imdada,
Ömrümüzü vermə bada,
Biz qonağıq bu dünyada,
Sənsən sahib-Cahan, ya Rəbb!

Minacat

“Bismillahir - rəhmanir - rəhim”.
Bu sözdür ömürlük könül fərəhim.
Bu sözlə açılır cahan kitabı.
Bu sözdür qəlbimin dözüümü, tabı.

Bu sözün nuruyla yaranıb bəşər,
Bu söz həm axirət, həm də ki, məhşər.
Bu sözlə alışır könlümün şamı,
Bu sözdür yaradan hər ehtşamı.

Bu sözdən gün düşür yaranmışlara,
Bu söz həyan durur yarınmışlara.
Arzuya, ümidə qanaddır bu söz,
Əbədiyyət adlı həyatdır bu söz.

Bu söz həkk olunub ərşi-əlada,
Bu söz hər məqamda yetişir dada.
Bu sözlə nurlanır cümlə-kainat,
Onun rüsxətiylə dirilib həyat.

Hikmət hikmətini alıb bu sözdən,
Hörmət qiymətini alıb bu sözdən.
Bu söz kainatın zəfər tacıdır.
Ən ulu sözlərin başlanğıcıdır.

Bu sözdür açarı qalibiyyətin,
Ulu rübabıdır şeirin, sənətin.
Cümlə ağırların şəfası onda,
Hər iki dünyanın səfası onda.

Bu söz nəfəslərə nəfəs veribdi,
Bu sözlə dünyada səs göyərirdi.
Cahanın hər sirri bu sözdən keçir.
Hər sirr öz sirrini bu sözdən içir.

Əbədiyyət omür bu sözdən alıb,
Kainat önündə səcdəyə qalıb.
Cahanı tutsa da qılınc çəkərək,
Bu sözün önündə diz çökür fələk.

Bu söz ən müqəddəs, ulu məqamdır,
Tükənmək bilməyən bir arzu, kamdır.
Bu sözdür isidən damarda qanı,
Küllü-kainatdır onun ünvanı.

Bu söz hikmətlərin ən hikmətlisi,
Ulu hikmətiylə qoruyur bizi.
Yox edir ürəkdən nisgili, qəmi,
Bu sözdür kədərini, dərindən məlhəmi.

Bu söz azmışlara yol göstərəndir,
Bu söz sevinc əkibi, qəmi dərəndir.
Dünyada ən xırda qarışıqlar da,
Bu sözlə qorunur yağışda, qarda.

Bu müqəddəs sözdə hikmətə sən bax,
Ondan bar-bərəkət alıbdı torpaq.
Sükutla bu sözü zikr edir daşlar,
Yolların ömrü bu sözlə başlar.

Bu sözdə yurd salıb fəzilət, kərəm,
Həmişə bu sözdən kömək istərəm.
Qəlbimə yazmışam mən bu kəlamı,
Bu sözdən nur alır ömrümün şamı.

Sən, ey ucalardan uca Allahım,
Bütün müşkülləri açan Allahım.
Sənin dərgahına açılıb əlim,
Adınla bağlıdır hər bir əməlim.

Tək sənin eşqindi könlümün varı,
Bu eşqlə çiçəklər ömür baharı.
İlahi, bilmirəm kiməm, nəçiyəm,
Sənin dərgahında bir dilənçiyəm.

Bir söz bağçasıdır sinəmdə ürək,
Sevginlə açılır o çiçək-çiçək.
Müqəddəs, qüdrətli, ey ulu Tanrı,
Çırp mənim ömrümdən qaranlıqları.

Eşit harayımı, eşit səsimi,
Qoy daim eşqindən alım dərsimi.
Ya rəbbim, kimim var səndən savayı,
Adınla nurlanır könül sarayı.

Sənə şükranlıqdır daim avazım,
Ömür yollarında qoyma mən azım.
Bu ağlar qəlbimin eşit ahını,
Açıq et üzümə haqq dərgahını.

İlahi günahkar bir qulunam mən,
Lütfünü asmışam öz ürəyimdən.
Geyindir sözümə sən hikmət donu,
Sənsən düşüncəmin əvvəli, sonu.

Tükənməz qüdrətin, min bir adın var,
Sənin hər adına etiqadım var.
Bütün hökmlərin hökmdarısan,
Haqqın, ədalətin vəfadarısan.

İlahi, kömək et dərdim kirisin,
Qoyma ayaq açıb zülüm yerisin,
Ya Rəbb, zalımların qənimi sənsən,
Sənin ədalətli hökmünə əhsən.

Əvvəl də torpaq, sonum da torpaq,
Sən verən mübarək donumdu torpaq.
Mənim bu ömrümdən ötən hər anın,
Boynundan asılıb sənin fərmanın.

Adından alıbdır sular paklığı,
Günəş qüdrətinin alov bayrağı.
Can da, can alan da sənin əsirin,
Gizlidir, mübhəmdir həmişə sirrin.

Bir qüdrət camıdır içdiyim həyat,
Nuruna möhtacdır cümlə kainat.
Göylər də, yerlər də sənə müntəzir,
Sən, ey böyük mənə, sən, ey ulu sirr.

Təbiət adlanan bir çadır qurdun,
Ona hikmətinlə dörd ilmə vurdun.
Fəsillər yarandı bu dörd ilmədən,
Necə ki, torpaqdan yarandı bədən.

Hikmətin müqəddəs, özün müqəddəs,
Kəlamın mübarək, sözün müqəddəs.
Hökmünü vermişən əbədiyyətin,
Muradı səndədir hər bir niyyətin.

Sən, ey ucalardan uca Allahım,
Sənsən bu dünyada böyük pənahım.
Ruhuma səpmişən söz işığını,
Məndən əsirgəmə öz işığını.

Sənin qüdrətini vəsf eləməkçin,
Ağlayır sinəmdə söz için-için.
Bir ovuc torpağam, bir ovuc səsəm,
Vəslinə can atan coşğun həvəsəm.

Dərdin güzgüsünə dönsə də gözüm,
Sənin şəfqətinlə isinir sözüm.
Ömür-gün olsa da illər yorğunu,
Ürəyim həmişə sənin vurğunun.

Ey böyük Yaradan, ey uca Tanrı,
Halala urcah et bütün yolları,
Dünyada qalmağa tapmasın aram,
Özü öz içində dəfn olsun haram.

Qəlbimə həyan ol, ey Pərvərdigar,
Sənə tükənməyən məhəbbətim var.
Özün uğurlu et bu niyyətimi,
Ümidim çağlasın dənizlər kimi.

Sənin qurbanındı, sinəmdəki can,
Qəlbim sarmayacaq sənin yolundan.
Küllü kainatın sərkərdəsisən,
Ulu qüdrətinə min dəfə əhsən.

Nicati səndədir hər bir bəlanın,
Halına yanasan hər mübtəlanın.
Sənsən dünyaların ulu Loğmanı,
Hikmət xəzinəsi, sirrlər ümmanı.

Açmısan üzümə söz qapısını,
Ülfətlə çəkirəm sözün nazını.
Ruhuma təravət verən baharım,
Sən Rəbbim, Xaliqim, sən tacidarım.

Sənə üz tutmuşam, ey Pərvərdigar,
Sözümün ömrünə ələnməsin qar.
Adınla başlanır yazdığım əsər,
Rəbbim, ülfətini sözlərimə sər.

“Allahın nemətlərini saymaq istəsəniz də sayma bilməzsəniz heç. Şübhəsiz, günahlardan keçəndir, Rəhimdir Allah. Dediynizi də, demədiyinizi də bilir Allah”.
(Qurani-Kərim, Nəhl surəsi).

İlahi, şəninə söz demək üçün,
Səpdim vərəqlərə alın tərimi.
Səni vəsf eləmək hünərim deyil,
Barı ürətlə et sətirlərimi.

Səsimin, sözümlə üföqlərində,
Sənin qüdrətlə sökülübdü dan.
Qəlbimin sahləsiz məhəbbətlə,
Səndən danışırım böyük Yaradan.

Ulu qüdrətindən nicat almağa,
Sənin dərğahına yol alıb səsim.
İşiq səp göyərən ümidlərimə,
Ey böyük Yaradan, ey Müqəddəs.

Sənin dərğahına yetirmək üçün,
Bükdüm misralara könül varımı.
Yazdığım hər sətir ibadətimdi,
İlahi, qəbul et dualarımı.

Vəslinə can atır köksümdə ürək,
Həsərət bayrağıdır sinədəki ah.
Qəlbimin, ruhumun harayıdır bu,
“La-ilahə-iləllah!”

Ya Əli

Əvvəl vardın, yenə varsan,
Möminlərə dostsan, yarsan.
Aləmə küllü ixtiyarsan,
“Sirri Xuda” sən ya Əli!

Peyğəmbərin özü sənsən,
Kəlamı sən, sözü sənsən.
Elmin görəni gözü sənsən,
“Piri xuda” sən ya Əli!

Dara düşsəm amanımsan,
Umudumsan, gümanımsan,
Mənim dini-imanımsan,
“Şiri xuda” sən ya Əli!

Ömrüm, günüm, anım sənsən,
Ürəyim sən, qanım sənsən,
Candan əziz canım sənsən,
“Mehri xuda” sən ya Əli!

Bir xəstəyəm dəva səndə,
Bir zəliləm, şəfa səndə,
Mən bivəfa, vəfa səndə,
“Sehri xuda” sən ya Əli!

Açılın üzümə bağlı qapılar

Səbrimi tağından üzüb gəlmişəm,
Dövranın ağlından bezib gəlmişəm.
Bəxtimi qurbanlıq kəsib gəlmişəm,
Açılın üzümə bağlı qapılar.

Zaman ağılları lap sar eyləyib,
Başsızlar hər yanı hasar eyləyib.
Bu yer ayağımı qabar eyləyib,
Açılın üzümə bağlı qapılar.

Süleyman deyiləm, quş dili biləm,
Təbiət deyiləm daş dili biləm
Məgər adamlarla qardaş deyiləm?
Açılın üzümə bağlı qapılar.

Dərdlərin meydanı-sinəm yaradı,
Şirin ölümündən çaqqal yaradı.
Dözmək vaxtı keçib, ömür yaradı,
Açılın üzümə bağlı qapılar.

Kimsə döyməmişəm, ev çapmamışam,
Şan-şöhrət dalınca at çapmamışam.
Nə qədər ki, sizə daş atmamışam,
Açılın üzümə bağlı qapılar.

Sözüm qalıbdı

Yazdım nəğməsini aylı kəndimin,
Payızı tüstülü, toylu kəndimin,
Nağıllı, dastanlı ulu kəndimin
Gözəl sabahına sözüm qalıbdı.

Meşələr yelpiyi, qayalar tacı,
Duman cilovlayır yalı-yamacı,
Bu gün öpə-öpə o ipək saçı,
Gözəl sabahına sözüm qalıbdı.

Gərib qaya üstə qanadı kəndim,
Məni pərvaz edən anadı kəndim,
Oğullar böyüdüb, sınaadı kəndim,
Gözəl sabahına sözüm qalıbdı.

Yolum min cığırdan, min izdən keçib,
İllərim gah dağdan, cah düzdən keçib,
Taleyim gecədən-gündüzdən keçib,
Gözəl sabahına sözüm qalıbdır.

Qışı qoca loğman, yazı gənc ana,
Əsrlərdən keçib, sığmaz dastana,
Ocağı başında oldum pərvanə,
Gözəl sabahına sözüm qalıbdır.

Söylə, telli sazım

Dillən, hansı hava yatır sinəndə,
“Yanıq Kərəmi”di, yoxsa “Dilqəmi”?
Bəlkə də yaşayır susan simində,
Şair ölümündən doğan el qəmi.

O yanıqlı simə barmaq toxunmaz,
Elin dastanını özün danış, saz.
İndi vətən yanır odlar içində,
Əsir ürəklərdə bahar doğulmaz.

Qarabağ yad əldə, qəlbimizdə qəm,
Xocalı vətənin dərd yarasıdı.
Ömrünü odlara təslim eləyən
Hər gözəl vətənin bir Sarasıdı.

Yandırır köksünü bu dərd, bu ələm,
Susmaq da qəlbinin etirazıdı.
Danış saz, söylə ki, - susmuş bülbüləm,
Vətən qalib gəlsə, elin yazıdı.

Dəyməz

Zamanın fırlanan daşı yoxdusa,
Ağlayan gözlərin yaşı yoxdusa,
Başda oturanın başı yoxdusa,
Ədalət axtarib-gəzməyə dəyməz.

Yağmır vədəsində bu yağış belə,
Hardan gəldi sənə bu qarğış belə,
Yuxumu buzladıb bu qar-qış belə,
Bu soyuq yuxunu yazmağa dəyməz.

Haqsız divanında verilsən ələ
Doğruya köklənmiş özünsən hələ,
Bir məram yolunda asılsan belə,
Özünü itirib azmağa dəyməz.

Göz yaşadı “Kərəmi”

Söylə, aşiq, niyə susub telli saz?
Bir haraydı, bir yanğıdı o avaz,
Min illərlə nəmli gözlər qurumaz,
Sarı simin göz yaşadı “Kərəmi”.

Qara keşiş xəyanətə kölədi,
Kərəm yandı, dağlar-daşlar mələdi,
Başdan-başa sızıltıdı, nalədi,
Tarixin qan yaddaşıdı “Kərəmi”.

Yırğalanıb axan çaylar dayanmır,
Ağkilsədə yatan aşığı oyanmır,
Nadan qonşu bu inanca inanmır,
Nakam eşqə başdaşdı “Kərəmi”.

İnnən belə durulsa da göygöllər,
Haqsızlığa barışmaz, tüğyan eylər,
Xan Kərəmin savaşıdı “Kərəmi”,
Bir gəlinin göz yaşdı “Kərəmi”.

Təzad

Neçə yol qəlbimdən ayrılıb keçir,
Qəlbimdə neçə yol birləşir mənim.
Sevinc-qəm köhləni bir cığır seçir,
Bəxtimdə gör nələr yerləşir mənim.

Özümdən ayrılan yol ayrıcıyam,
Həsret daşımışam, nə qədər, bilsən.
Saçımnda hicranın ağ qovaqları,
Yollar ayrıcında gözləyirəm mən.

Həm Araz səsiyəm, həm də Kür səsi,
Məndə iki axın gedir bir yola.
Haray nəğməsilə sevinc nəğməsi
Birləşib bir yolda verib qol-qola.

Ağrısı qəlbimdə uzaq ellərin,
Belə yaşayıram bilsən nə qədər.
İçimdə doğulan əksliklərin
Bir üzü sevinçdir, bir üzü kədər.

Sənət bayramı

*Bu şeir Respublikanın Xalq artisti,
ustad sənətkar Yaşar Nurinin ad günü
münasibətilə yazılmışdır.*

“Ürəklər hakimi” desəm də azdı,
Səhnədə tapmışam səadətini.
Bu xalq həmişəlik qəlbinə yazdı,
“Elçinin Gülnarla” məhəbbətini.

Bax, çapır dörd nala zamanın atı,
Həyat keşməkeşli, ağırlı olub.
Səndə hər obrazın səhnə həyatı,
Tamaşaçı bilir, uğurlu olub.

Yaşar, sevilirsən indi hər yerdə,
Vardır hər ürəkdə öz sevgi payın.
Yüz ömür sürürsən sən bir ömründə,
Sənətdən boylanır günəşin, ayın.

Fəqət yaratdığın obrazlar ilə,
Qalxmısan sənətin zirvəsinə sən!
Öz sənət borcunu verdin həvəslə,
Böyük Azərbaycan səhnəsinə sən!

Hər arzun gül açdı ulu səhnədə,
Bu gün böyük sənət, söz bayramıdır,
Böyük sənətkarın doğum günü də,
Əslində sənətin öz bayramıdır.

Tuncayın vətən sevgisi

Hacıyev Tuncay Əlipənah oğlu blokada şəraitində yaşayan Naxçıvanda dünyaya göz açıb. Hazırda Kəngərli rayonunun Qarabağlar kəndində yaşayır və kənd orta məktəbinin 5-ci sinfində oxuyur. Dərs əlaçısıdır. Bu günlərdə ilk dəfə Bakıya gəlib. Özü də atası Əlipənahın dostları - Hacı Xanlar Abdullayevin və Zakir Əliyevin evində qonaq olub. Tuncay onların hər ikisini “əmi” deyə çağırır. Əmilər öz şəxsi məşinlərində onu Bakının bütün görməli yerləri ilə tanış ediblər. Gündən-günə tikilən, yeniləşən, gözəlləşən Bakı şəhəri balaca Tuncayın çox xoşuna gəlib. Lakin məsələ bunda deyil. Söhbət əsnasında Tuncaydan soruşublar ki, Azərbaycanın paytaxtı Bakı sənə necə təsir bağışlayıb? O, tərəddüd etmədən belə cavab verib; - Mən Vətəndən Vətənə gəlmişəm. Naxçıvan da vətəndir, Bakı da! Amma bilmirəm, bu Vətənlər niyə bir-birindən ayrı düşüblər?

Yəqin ki, Tuncay böyüyəndə bu tarixi həqiqəti özü dərk edəcək. Hələ Vətənin parça-parça bölünməsindən ürəyinə bir xal da düşəcək. Qoy hələlik qayğısız, qəm-kədərdən uzaq böyüsün!

Bizi isə sevindirən balaca Tuncayın ürəyində vətən sevgisinin boy atmasıdır. Qoy bütün uşaqlarımız Vətənpərvər böyüsunlər. Çünki Vətən sevgisi varsa, demək Vətən var, Vətən yaşayır. Şair Məmməd Araz demişkən, “Vətən daşı olmayandan, olmaz ölkə vətəndaşı”.

Tuncayla əlaqədar söhbəti eşitdikdə, bir şair kimi qürur hissi keçirdim. Odur ki, qeyri-ixtiyari aşağıdakı misralar yarandı.

İllər gəlib keçir, yaşa dolursan,
Qayğıdan, kədərdən uzaqsan hələ.
Vətən sevgisini dərk edirsənsə,
Mən necə deyim ki, uşaqsan hələ.

Vətəndən Vətənə gəlmişəm, dedin,
Gəzdin paytaxtını, gəzdin doyunca,
Yox, köhnə yaramı sən təzələdin,
Vətən parçalanıb tarix boyunca.

Boy atır qəlbində yurd məhəbbəti,
Bəlkə də sabahın qəhrəmanısan.

Bəlkə də bu yurdun şanı-şöhrəti,
Böyük vətəndaşı sən olacaqsan.

Sənsən gələcəyi, sənsən ümidi...
Cəsur oğullarla öyünüb Vətən.
Demə haqsızlığın yox imiş həddi,
Gör neçə hissəyə bölünüb Vətən.

Bu torpaq boyanıb şəhid qanına,
Neçə yol tapdanıb şərəfim, şanıım.
Qeyrətdən bir damla düşüb canına,
Demək, yaşayacaq Azərbaycanım!

Bakı, 11.IX.2006

Qaytar

Səni gec tanıdım, gec tapdım, niyə,
Demə adətkarsan rola girməyə.
Qızıl günlərimi verdin küləyə,
Yenə o günləri küləklə qaytar!

Səni bəsləsəm də bir xoş diləklə,
Sən məni aldatdın hiylə, kələklə.
Gələrdim görüşə hər gün çiçəklə,
Arzu, diləyimi çiçəklə qaytar!

Məqsədin nədir ki, edirsən zülüm,
Məhəbbət əzabmış, əzab nə bilim...
Mən səni ürəklə sevmişdim, gülüm.
Elə sevgimi də ürəklə qaytar!

Müəllim

Məktəb qapısını açdığım gündən,
Sənə qızdırmışam ürək, müəllim!
Enişli, yoxuşlu bilik yolunda.
Büdrədim, sən oldun dirək, müəllim!

Əzəldən vurğunam hər bir kəlmənə,
Yazıb oxumağı öyrətdin mənə.
Elə bağlamısan bizi Vətənə...
Səni unutmayaq gərək, müəllim!

Böyüksən, ucasan təmiz adınla
Geniş ürəyinlə, saf vicdanınla.
Biliyin, əxlaqın, davranışınla,
Hamıya örnəksən, örnək, müəllim!

Deyiləm

Mənim də öz fikrim, öz sözüm vardır,
Fikrimi, sözümü bölən deyiləm.
Dünya gözlərimdə sonsuz bir aləm,
Qismətim gəlməsə ölən deyiləm.

Məhəbbət dünyaya səslədi məni,
İsti qucağında bəslədi məni,
Bir günahsız kimi pislədi məni
Günahım olsa da gülən deyiləm.

Gecəni xəyalla yatıram inan,
Dərdlərə, qəmlərə batıram inan,
Arzumu arzuya qatıram inan,
Gül kimi saralıb solan deyiləm.

Dəryada batsa da öz ömür gəyim,
Başımdan getməmiş sevgimin qəmi,
Sən idin könlümün əzəl həmdəmi,
Peşiman olsan da gələn deyiləm.

Nə qədər insanla yedim duz-çörək.
Dünyada tapmadım bir təmiz ürək,
Azadam, istərəm xoş həyat sürək,
Ağlama, göz yaşın silən deyiləm.

Ayrıyam qardaş

Taleh güzarımı salıb qürbətə,
Obamdan, elimdən ayrıyam qardaş.
Cənnətim vətənin bağça-bağından,
Ətirli gülündən ayrıyam, qardaş.

Gecələr gözümdə qurtarmaz olur,
Rəngim çiçək kimi saralıb, solur.
Həsrdən ürəyim, gözlərim dolur,
Layla tək dilimdən ayrıyam, qardaş.

Düşmüşəm çətinə, düşmüşəm dara,
Ayrılıq qəlbimə vurub min yara.
Yüz Loğman məlhəmi eyləməz çarə
Laləli çöllərdən ayrıyam, qardaş.

Ruhumu oxşamır nə meşə, nə çay,
Könlümü açmayı, nə bahar, nə yay,
İlahi Göy-gölə mən görmədim tay,
Çayımdan, gölümdən ayırıyam, qardaş.

Bilməzsən

Bəlalar üstünə sel kimi axsa,
Sirrini arayıb tapa bilməzsən.
Böhtanlar başında şimşək tək çaxsa,
Nadan pəncəsindən qopa bilməzsən.

Deməyi hərcayı dilim söz tapar,
Bir yol utanmadan üzünə baxar,
Qəlbini alova, atəşə yaxar,
Təsəlli ocağı yapa bilməzsən.

Dönük çıxan olsa haqqı-sayına,
Tapılmaz bir kimsə qala hayına,
Ömründə bir nacins düşsə payına,
Ömür köhlənini çapa bilməzsən.

Çox yerdə öyünüb nahaq coşanda,
Həyat yollarında qəfil çaşanda,
Soyadın pisliyə dilə düşsədə
Heç zaman qəlblərə hopa bilməzsən.

Dünyanın ən pisi nəsibin olsa,
Yük olub boynunda əbədi qalsa,
Zəhərli ilan tək qəlbini çalsa,
Doğmaca balanı öpə bilməzsən.

Ucaltsın məni

Döndərmə könlümü bağlı boxçaya,
Qəfəsə saldırıb qoyma taxçaya,
Mərhəmət eyləyib burax bağçaya,
Sürünən ilanlar qoy çalsın məni.

Adətım olmayıb fərman verməyə,
Kiməsə dost kimi ünvan verməyə,
Əlimi uzadım meyvə dərməyə,
Yarpaqlı budaqlar oxşasın məni.

Nə desən, qulunam əməl etməyə,
Başımın üstünə salmısan sayə,
Əmr etsən hazıram Aya getməyə,
Yaxşı məsləhətin ucaltsın məni.

Bilmədim, bu dünya qəmxana imiş,
Dilində yalançı peymanə imiş,
Yüz dəfə ağ yalan söyləyib keçmiş,
Qorxuram gələcək aldatsın məni.

Dostum

Qəlb açırdı gülər üzün,
Hikmətliydi hər bir sözün,
Halal idi çörək, duzun,
Unutmayır elin, dostum.

Çəkib hər bir əziyyəti,
Qazanmışdın el hörməti,
Cavanlara nəsihəti,
Əzbər etdi dilin, dostum.

Ömür özü gül-çiçəkdir,
Hər bir günü bir ləçəkdir,
Dünya nəhəng bir dibçəkdir,
Nə tez soldu gülün, dostum.

İnsan bağban, əməli bağ,
Zəfərlərdən verər soraq,
Xatirimdə yaşayacaq,
Günün, ayın, ilin, dostum.

Azdırmadı səni şöhrət,
Sadəliyi etdin adət,
Yaratmışdın sanki cənnət,
Möcüzəydi əlin, dostum.

Gülən dünya

İnamının yox tənəsi,
Ayırmadın heç bir kəsi,
Əzbərindir “vay” kəlməsi,
Süleymandan qalan dünya.

Hər yetənin qəlbin aldın,
Necə vardın, elə qaldın,
Sən hamını yola saldın,
Məhəbbəti yalan dünya.

Günahsızın dilini də,
Biləyini, əlini də,
Neçə bəyi, gəlini də,
İlan kimi çalan dünya.

Vəfasızsan sözün düzü,
Saldın qəlbə odu, közü,
Ağlar qoyub neçə gözü,
Dərdə-qəmə salan dünya.

Məzlumların göz yaşına,
Nadanların gülüşünə,
Ömürlərin döyüşünə,
Baxıb, baxıb gülən dünya.

Kövrələn qəlbimə dəyməyin daha

İşıqlı dünyaya göz açan zaman,
Hər yanı tutmuşdu çiskin, çən, duman.
Axırdı torpağa yenə nahaq qan,
Kədərli könüllər sirdaşdı ana.

Tamahkar olanı çaşdırır şeytan,
Fərqiñə varmadan yağdırır böhtan,
Ömrünü talayır vicdanın satan,
Bağlıdır beləsi yalan “Vallah”a

Anladım dövlət bir kəfən qalır,
Doğmalar yığışıb məzara salır,
Xərclənən ömürçün hesabat alır,
Tanrı güzəşt etmir bizcə günaha.

Dönüş

Şəhidlərdir el qurbanı,
Ruhlarına et duanı,
Hər igidin qızıl qanı,
Anaların göz yaşdır.

Mərd dayanıb qoca-cavan,
Bir-birinə olub həyan,
Düşmənləri qan ağladan,
Mərmilərin yağışdır.

Əsgərlərin nəğmə səsi,
Coşdurur eşqi, həvəsi,
Dünyamızın xoş nəğməsi,
Millətimin alqışdır.

Tamaşadır ay ziyası,
Çölün nura boyanması,
Nərgizlərin oyanması,
Sanki körpə baxışdır.

Əllərində görüb Quran,
Cavanlara oldum heyran,
Pöhrələnir dini-iman,
Bu, xalqımın dönüşüdür.

Özünü gör, vətən oğlu

Rüzgar üçün əyilmə çox,
Yaltaqlığın mənası yox,
Məğrur dolan, həm gözü tox,
Özünü gör, vətən oğlu.

Gəzib dolan bu dünyanı,
Çalış daim haqqı tanı,
Əzablıdır haqq divanı,
Özünü gör, vətən oğlu.

Danışanda həddini bil,
Ağlayanın gözünü sil,
Milçəyi də eyləmə fil,
Özünü gör, vətən oğlu.

Əgər bilsən əlif, lamı,
Yarın olar haqq kəlamı,
Aqıl bilər səni hamı,
Özünü gör, vətən oğlu.

Görmüşəm

Qara niyyət üçün dost olanları,
Rüşvət mənzilinə yol salanları,
Yetim-yesirlərdən pay alanları,
Vicdanı qəpiyə satan görmüşəm.

Hiyləyə, fitnəyə əl atanları,
Xeyirli işlərə şər qatanları,
Avara yaşayıb baş qatanları,
Çox zaman məqsədə çatan görmüşəm.

Böyüklər önündə tir-tir əsəni,
Dalda da şir kimi asıb-kəsəni,
Gecəli - gündüzlü qızıl kəsəni,
İlan tək qıvrılıb yatan görmüşəm.

Su kimi hər yana tez axanları,
Aqıl kimsələrə şər yaxanları,
Elinə, yurduna xor baxanları,
Qəlbini odlara atan görmüşəm.

Qəlbində həmişə ikrah olanlar,
Hörməti, izzəti gözdən salanlar,
Daha uydurmasın sizin yalanlar,
Onları xar olub batan görmüşəm.

Danışan andan

Çəkilən hər zəhmət qiymətdən düşür,
Məclis avazıyır, zinətdən düşür,
Qoca da, cavan da hörmətdən düşür,
Nadan ağzın açıb danışan andan.

Hərə bir söz deyir pozma halını,
Bir az səbirlə ol, gözlə dalını,
Sata da bilməzsən halal malını,
Dəllal hər işinə qarışan andan.

Bu oğru, o doğru gəzirlər qoşa,
Ömrü hiylə ilə vururlar başa,
Bu dünya boya-boy dönməzmi daşa?
Halal haram ilə barışan andan.

Sükan arxasında oturan naşı,
Gör neçə igidə qoydu başdaşı,
Axdı gözlərimdən acı göz yaşı,
Analar saç yolub ağlaşan andan.

Kimsə var-dövlətə aldanır Allah,
Xəlvəti sazişlər qollanır Allah,
Varlığım büsbütün odlanır Allah,
Torpağın odlara alışan andan.

Əgər

Nadan qoymayanda özünə qiymət,
Bir fayda verməyir öyüd, nəsihət,
Başlanmaz qeylü-qal, coşar məhəbbət,
Yamanlar əl verib, görüşsə əgər.

Dostluğu, peymanı vuraraq yerə,
Halal duz-çörəyi danar yüz kərə,
Dərdinə bir kimsə eyləməz çarə,
Ayağı torpaqdan sürüşsə əgər.

Əldə silah etsək əzmi, hünəri,
Aləmə yayılar elin zəfəri,
Hər oğlun, hər qızın alnının təri,
Torpağa su kimi qarışsa əgər.

Gərək dostu olsun insan insanın,
Axı zinətdir insan dünyanın,
Qaraltmaz qanını kimsə kimsənin,
Hamı nəzakətlə danışsa əgər.

Laçın da, Şuşa da bil azad olar,
Qezeydə, Güneydə toy-büsat olar,
Zəfər sədasıyla dünyamız dolar,
Hamı bir istəklə döyüşsə əgər.

Ana

Mən sənin qulunam, sən Allahımsan,
Ömrümə nur saçan bir sabahımsan.
Məkkəmsən, Kəbəmsən, qibləgahımsan.
Sən mənim şöhrətım-şanımsan, Ana.

İsti nəfəsinlə, xoş rəftarınla
Oxşadın qəlbimi laylalarınla.
Böyütdün sən məni arzularınla,
Cismimdə dövr edən qanımsan, Ana.

Səndən uzaqlarda olduğum zaman,
Tapmadım heç yerdə rahatlıq inan.
Ötsə də çox illər, keçsə də dövrən
Sən mənim pak adım-sanımsan, Ana.

Dünya heçə dönər gözümdə sənsiz,
İtirər mənasın sözümdə sənsiz,
Özümü tapmaram özümdə sənsiz,
Sən mənim həyatım, canımsan, Ana.

Qələm

Mənim taleyimə yoldaş olandan,
Haqdan, həqiqətdən danışdı qələm.
Duyduqca qəlbimin hərarətini,
Kükrəyib sular tək hey daşdı qələm.

Əzəldən duymuşam sözün sehrini,
Qəlbim haqq sözünə salıb mehrini.
Heç kim tuta bilmir onun yerini,
Ömrümə-günümə sirdaşdı qələm.

Vaxtın ləpirləri donur telimdə,
Sözlər ləçək-ləçək açır dilimdə.
Hər zaman, həmişə mənim əlimdə,
Namərdə atılan bir daşdı qələm.

Ovcumun qabarı, alınımın təri,
Ömür dəryacıyla biçdi illəri.
Haqqın harayını duyandan bəri,
Həqiqət yolunda savaşıdı qələm.

Baxın yollarına bu gedən köçün,
Mizan tərziylə çəbrimi ölçün.
Hikmət dünyasına qovuşmaq üçün,
Neçə dərə keçib, dağ aşdı qələm.

O, tənha ağacdı, sözlərsə yarpaq,
Bir cüt barmaq olub bitdiyi torpaq.
Onun tarixinə, yaşına bir bax,
Dünyanın özüylə yaşıddı qələm.

Dönür bir vəfalı könül yarına,
Dözür zamanların şaxta, qarına.
Bu qoca dünyanın olaylarına,
Bir qayım, əbədi yaddaşdı qələm.

Yoxdur

Misra-misra bir ev tikdim,
Qapısından girən yoxdu.
Bəxtimi salıb itirdim,
Bəxtini bərc verən yoxdu.

Babam dedi dərdə şığı,
Qoy sınısın dərdlərin şaxı.
Dərdlə bağlanıb qurşağım,
Qurşağımı görəni yoxdu.

Bircə ovuc söz sarıdan,
Aşdım illər hasarından.
Dünyanın vaxt bazarından,
Yolunu döndərən yoxdu.

Gəldim bir söz deyib gedim,
Qismətimi yeyib gedim.
Tale məndən yeyin gedib,
Onu gördüm deyən yoxdu.

Bu yurdun ağrısı

Yandı yurdu yerinin biçənəkləri,
Dönmədi dağlara aran köçləri.
Holar, aşığı qardaş, çal bir “Köçəri”
Bu yurdun ağrısı ovunsun bir az.

Məxmər çəmənlərin ilməsi qaçıb,
Əjdaha qayalar dişini qıcıb.
Bu dərdi götürüb hayana qaçım,
Bu yurdun ağrısı ovunsun bir az.

Həsərdən göyərüb o yol, o cığır,
Üzündən-gözündən tənhalıq yağır.
Bir daşa söykənib bayatı çağır,
Bu yurdun ağrısı ovunsun bir az.

Dərdi xıncım-xıncım məni doğradı,
Çınqılı doğmadı, daşı doğmadı.
Yetim çığırlara bir gün doğmadı,
Bu yurdun ağrısı ovunsun bir az.

Dumanın, çiskinin başını qatın,
Səssiz dərələrə bir yol daş atın.
O dağın başında bir tonqal çatın,
Bu yurdun ağrısı ovunsun bir az.

O yamacın döşü, o dağ ətəyi,
Kimi xatırlayır, gözləyir nəyi?!
Ay çoban, dilləndir qarğı tütəyi,
Bu yurdun ağrısı ovunsun bir az.

Fələk ömürlərin verir dərşini,
Kədər xonça-xonça, dərd sini-sini
Bir bulaq daşına söykə dizini,
Bu yurdun ağrısı ovunsun bir az.

Bu yurd sənə doğma, yollar tanışdır,
Əyil çiçəkləri qoxula, danışdır.
Sönmüş ocaqlarda bir köz alışdır,
Bu yurdun ağrısı ovunsun bir az.

Dağlar gileyli

Bu dağların binələri köçübdü,
Bu dağların kəklikləri uçubdu.
Bu dağları dağ həsrəti quçubdu,
Dağlar yaman gileylidir-gileyli.

Dumanında, çiskinində itən yox,
Gədiklərin keçidindən ötən yox.
Kəkliklərin harayına yetən yox,
Dağlar yaman gileylidir-gileyli.

O çiçəyin yanağında şəh deyil,
O küləyin pıçılısı meh deyil.
Dərd bilməyən həsrətinə “eh” deyir,
Dağlar yaman gileylidir-gileyli.

Zirvəsini yalmanlayıb buludlar,
Cığırına ayaq açıb göy otlar.
Bu dağları axı kimlər ovudar,
Dağlar yaman gileylidir-gileyli.

Ay bulaq

Ovuc-ovuc ovuclayım suyunu,
Bir arayım, bir axtarım soyumu.
Bir möhlət ver, bu dərdimi soyunum,
Baş endirim qənşərinə, ay bulaq.

Arıtlardım bir də ömür dəhnəmi,
Xatırladım bəyaz saçlı nənəmi.
Xatirələr dimdiklədi sinəmi,
Döndüm yenə yurd yerinə, ay bulaq.

Hara çəkdi söz qədəmi, söz yönü,
Ötən günlər gəlib durdu göz önü.
O mamırlı qayaların özünü
Şahid bildim kədərinə, ay bulaq.

Söz xırmanım, sünbül-sünbül, döyüldü,
Sözlər mənim, mən sözlərin deyildim.
Suyun içdim, sönən ruhum dirildi,
Sandım keçib bir qərinə, ay bulaq.

Dağların dayağı, ay “Quş küməsi”

Burda neçə zirvə olubdur qardaş,
Burda sal qayalar qurubdur bardaş.
Bulaqlar gülüşür gözlərində yaş,
Arvana yurdumun qeyrət nəğməsi,
Dağların dayağı, ay “Quş küməsi”.

Savalan dağı da heyrandır sənə,
“Silə” meşəsi də heyrandır sənə.
Bu ruhum, bu canım qurbandır sənə,
Sənsən ürəyimin eşqi, həvəsi,
Dağların dayağı, ay “Quş küməsi”.

Aynastı qayası uzaqdan baxır,
Könül göylərimdə ıldırım çaxır.
Həzin xatirədir hər körpə cığır,
Burda daşa dönüb illərin səsi,
Dağların dayağı, ay “Quş küməsi”.

Burda igidlərin izi qalıbdır,
Bulaq dodaqlarda sözü qalıbdır.
Ulu nəşillərin közü qalıbdır,
Əl edir uzaqdan qeyrət zirvəsi,
Dağların dayağı, ay “Quş küməsi”.

Arvana kəndinin əzəl oylağı,
Sürüşüb başından duman yaylığı.
Azadın əbədi könül varlığı,
Sənsən taleyimin sevgi ilməsi,
Sən uşaq ömrünün şirin kəlməsi,
Dağların dayağı, ay “Quş küməsi”.

Ay dağlar

Yaz döşəyib yamaclara xalını,
Külək öpür lalələrin xalını.
Unuduram ərzin qeyli-qalını,
Nə yaxşı ki, siz varsınız, ay dağlar.

Bu yerlərdə yaşayanlar ər idi,
Ələnləri yada salmaq yeridi.
Çığırlarda dərdim, qədim əridi,
Nə yaxşı ki, siz varsınız, ay dağlar.

Misra-misra yaddaşlara ələnim,
Bu torpağın tarixinə bələnim.
Siz olmusuz dərdlərimi bölənim,
Nə yaxşı ki, siz varsınız, ay dağlar.

Bu yerlərdə bir harayam, bir ünəm,
Günlərimin biri quru, biri nəm.
Dönübsünüz ruhumuzun pürinə,
Nə yaxşı ki, siz varsınız, ay dağlar.

Yurd yerinə baxa-baxa gəlmişəm,
Qəlbimdən söz axa-axa gəlmişəm.
Mən Azadam, sizi arxa bilmışəm,
Nə yaxşı ki, siz varsınız, ay dağlar.

Azman oğullar

Bu dağların sümüyümü kövrəlib,
Bulaqların avazımı köhnəlib.
İgidlərin səsi bir vaxt göy dəlib,
Görən hara getdi azman oğullar

Bu yerlərə duman gəldi, çən endi,
Bu dərdləri könül, tənha çək indi.
Qeyrətsizlik odundanmı çəkindi,
Bu dağlara tarix yazan oğullar

Bəd ürəkdə kotanla dərd əkəndi,
Xudafərin körpüsünü tikəndi.
Gözlərini əllərinə dikəndi.
Ürəklərdən günəş asan oğullar.

Bu ocağa həm çırpıydı, həm oddu,
Həm günəşdi, həm yağış, həm buluddu.
Hikmətə bax, həm qeyrətdi, həm addı,
Görən hara getdi azman oğullar.

Hər məqamda vicdanına gənəşdi,
Göylər kimi ürəkləri genişdi.
Ağla dünya nəhənglərin gen düşdü,
Qayalara dönüb azman oğullar.

Şəhidlər

Vətən yola saldı ər oğulları,
Sanki körpüləndi ümid qolları.
Açdı qucağını hünər yolları,
Qeyrət zirvəsinə çatdı şəhidlər.

Ümidlər göyərsin göy çəmən-çəmən,
Yurd üstə enməsin nə duman, nə çən.
Vətən torpağını çox sevdiyindən,
Canını-canına qatdı şəhidlər.

And içib vətənin hər qarışına,
Döndü pərvanə tək yurdun başına.
Bu ulu millətin qan yaddaşına,
Ölməzlik imzası atdı şəhidlər.

Arvana

Sevdim sevgi dolu hər adətini,
Dinlə ürəyimin nəqarətini.
Qəlbim səndən alır hərarətini,
Ay doğma ocağım, közüm, Arvana.

Keçdim ağrıların yeddi qatından,
Dömədim ömrümün etiqadından.
Sənli ümidlərim enməz atından,
Ay mənim taleyim, özüm Arvana.

Ömrün dərəsiylə, ömrün düzüylə,
Gözüm haqqı gəzir, haqqın iziylə.
Vətən sevgisiylə, yurd sevgisiylə,
Dağlara yazılmış sözüm, Aravna.

Heç vaxt bükülməyib sənin dizlərin,
Tarixin alınına düşüb izlərin.
Doğma beşiyisən mübarizlərin,
Başdan ayağadək dözüm, Arvana.

Azərbaycanım

Bulaq tək jağlayan gür avazımsan.
Ömür kitabımsan, alın yazımsan.
Düşməne əbədi etirazımsan,
Müqəddəs ojağım, Azərbaycanım.

Boxça-boxça açdım qərinələri,
Sorğu-sual etdim ötən illəri.
Sən mənim ömrümün nurlu səhəri,
Ən uğurlu çağım, Azərbaycanım.

Müşk-ənbər qoxuyur torpağın, daşın,
Jənnət misallıdır hər bir qarışın.
Sən, ey qoja şərqin odlu naxışı,
Ey ana qujağım, Azərbaycanım.

Araz həsrəti

Yenə yetim-yetim yol edir Araz,
Suların sahilə dağılıb saçı.
Nə bir yol budandır, nə yarpaq salır,
Bu sahildə bitən həsrət ağajı.

Hələ bu dünyada Araz adında,
Bir çayı keçməyə yox jəsarətim.
Söz-söz əriyirəm bu sahildə mən,
Dilim o sahildə qalıbdır yetim.

Hələ öz dərdini yaratmamısan,
Dünyanın dərdindən söz açma qələm.
Anjaq bu arzunu qəlbimdə qoyub,
Torpağı əynimə geyən deyiləm.

QAN YADDAŞIMLA SÖHBƏT

I

Açdım yaxasını qoja tarixin,
Atdım söz boynuna fikir kəməndi.
Yurduma tükənməz məhəbbətimdən
Uzaq yaddaşıma işıq ələndi.

Bir-bir varaqladım ötən keçmişi,
Uzaq əsrlərə eylədim səfər.
Daş atdım səbrinə susan daşların,
Fikrimin üzünə açıldı səhər.

Götürüb yaddaşı əl ağajı tək,
Xəyal jığırıyla çıxıb gedirəm.
Söykərib dağlarda bir lal qayaya,
Öz qan yaddaşımla söhbət edirəm.

II

Gəl bir az dərləşək, a qan yaddaşım,
Sən də mənim kimi yaman dolmusan.
Üstündən söz adlı karvanlar keçən,
Ruhumun bir qərib, qədim yolusan.

Tarix xurjununu çiyindənən aşır,
Dirsəklən ömrünün son gejesinə.
Mənə keçmişimdən bir nağıl danış,
Üşüyən yaddaşım bəlkə isinə.

Tarixin yolları qarrayıb yaman,
Dünya itiribdir yaş kağızımı.
Ömrümün içində azıb qalmışam,
Çıxar xurjunundan alın yazımı.

III

Dur aç xurjununu, a qan yaddaşım,
Görüm tariximin sərhədlərini.
Əsrlər xalqımın alınına niyə,
Düzüb ilmə-ilmə qəm xətlərini.

Sözümün yoluna gün düşsün deyə,
Tutmuşan üzümü haqq dərgahına.
Qəlbimdən keçəni ərz eləyirəm,
Küllü kainatının ulu şahına.

Öz beşik laylamın süd qoxusundan,
Yıxıldım bir qərib söz dərəsinə.
Çıraq tut yoluna qərinələrin,
Çağır bu dünyanı tarix dərəsinə.

IV

Kəndimin tarixi nağıla bənzər,
Kəndimin tarixi söz tək diridir.
Ömrünə bijilib bu tarix, bu bəxt,
Bu kənd əzəl gündən iman yeridir.

Bineyi-qədimdən Arvanalının,
Qəlbi tək süfrəsi həmişə açıq.
Böyük yaradanın mərhəmətiylə,
Halalıq bu kənddə qurub alajıq.

Haqqın dərğahına gedən yol tək,
Həmişə açıqdır dağlı ürəyi.
Həmişə, hər zaman bəd niyyətlərin,
Üzünə olubdur bağlı ürəyim.

Əsgər ürəyi

Sönməyən, əbədi çıraqdır vətən,
Əsgərin ürəyi pərvanəsidir.
Bu azad yurdumun qeyrət nəğməsi,
Vətən əsgərinin addım səsidir.

Öpür sevgi dolu baxışlarıyla,
Vətən torpağını təbərrik kimi.
Yurdu bəndəzərdən qorusun deyə,
Dolanır başına üzərrik kimi.

Ən ulu məramdır əsgərin andı,
Əhsən bu peymana, əhsən min kərə.
Gözün aydın, vətən, mərd oğulların,
Sərhəddə dönübdür janlı səngərə.

Qələbə nəğməsi

Söndürüb köksündə dərd ojağını,
Əzəmət libası geyər bu dağlar.
Aydınlıq nəğməsi oxuyar daha,
Hönkürə-hönkürə axan bulaqlar.

Quruyar gözlərin kədər dəsmalı,
Sevinj göynəyini geyər ümidlər.
Yurdun yaddaşında heykəlləşəjək,
Yurda qurban gedən şəhid ömürlər.

Vətən övladının ürəyindəki,
Bu inam əbədi yanan ojaqdır.
Bir bahar yurdumun hər qarışında,
Zəfər nəğmələri ujalajaqdır.

Gəlsin

Ujaldıb haqqın səsini,
Söküb möhnət qəfəsini.
Qəlbində yurd sevgisini,
Əmanət saxlayın gəlsin.

Adlayıb qəm səhrasını,
Pozub düşmən sırasını.
Bu torpağın yarasını,
Qanıyla bağlayan gəlsin.

Qalxıb bir dəli nərədə,
Sinə gəlib qəmə, dərdə.
Yurd uğrunda döyüslərdə,
Qeyrəti çağlayan gəlsin.

"Jəngi" səsi

Göy gurlayar, yer titrəyər,
Yayılaq "Jəngi" səsi.
Torpaq altda hayqıracaq,
Babaların daş nərəsi.

İçimdə Araz həsrəti,
İlmə-ilmə açılacaq.
Səttarxanın harayından,
Ruhum gülər ojaq-ojaq.

Şah İsmayıl Çaldıranda,
Aldı tarixin dərəsini.
Təbrizdə bayraq tək asdı,
Babəkin məğrur səsini.

Şəhidlər xiyabanı

Buna inanmıram, bu bir yalandı,
Deyirlər torpağın üzü soyuqdu.
Baxıram şəhidlər xiyabanına,
Ruhumu isidir qeyrətin odu.

Düşmən tapdağına düşən torpağın,
Dərdi jan izləyir, dərdi jan güdür.
Döyüş mərmisidir sözlər sinəmdə,
Əlimə aldığım qələm süngüdür.

Qəlbimiz yüz yerdən yaralansa da,
Yerdə qalan deyil bu qisas, bu qan.
Düşmən çəpəridir oğul-deyirlər,
Düşmən bağı yaran çəpərə qurban.

Əbədi yaşayır yurd yaddaşında,
Şəhid oğulların harayı, səsi.
Qərinələr boyu oxunajaqdır,
Şəhid oğulların hünər nəğməsi.

Qalıb

Sanki bir dənizəm, fikrim çağlayır,
Düşünjəm gah gülür, gah da ağlayır,
Sözlərdən çiçək tək çələng bağlayır,
Hələ yazılası çox şerim qalıb.

Qəlbə həmdəm olan sevgim bitməsin,
İmzalar içində imzam itməsin.
Bir az möhlət versin, ölüm yetməsin,
Hələ yazılası çox şerim qalıb.

Qəlblərdə yaşamaq eşqi odlansın,
Bədbin ürəklərə ümid boylansın,
Bir gün nəğmələrim yurdu dolansın,
Hələ yazılası çox şerim qalıb.

Vətənim

Qara bulud alıb yenə başını,
Bilən varmı dağlarının yaşını?
Dilə gələr dindirəsən daşını,
Yad ələrdə qan ağlayan Vətənim.

Dərdləriylə tənha qalıb alışan,
Sinəsində yadlar gəzib dolaşan.
Bu uğursuz gərdiş ilə barışan,
Yad ələrdə qan ağlayan Vətənim.

Viran qalan yurd yerinə boylanan,
Göylərində şəhid ruhu dolanan.
Əsirlikdə qarış-qarış odlanan,
Yad əllərdə qan ağlayan Vətənim.

Vərgədüz eli

Dağlardan alıbdır könlüm həvəsi,
Bülbül jəhjəhidir şerimin səsi.
Odlar diyarının dilbər güşəsi,
Tarixə aynadır Vərgədüz eli.

Xayal güzgüsüdür bu dağ, bu dərə,
Göz istər hüsnündən bir baxış dərə,
Həyatda ümidi üşüyənlərə,
Ojaqlar qaladı Vərgədüz eli.

Əldə bayraq tutub dini, imanı,
Ulu haqqı bilir öz pasıbanı.
Ay Azad, həyatın əzəl ünvanı,
Qeyrət məkanıdır Vərgədüz eli.

Ərənlərin vətəni

Azərbaycan deyəndə mən hər zaman,
Qanad açan bir qartalı görürəm.
Öz qəlbimin nəğməsiylə aparın,
Ana vətən, sənə çələng hörürəm.

Azərbaycan qoja şərqdə bir dünya,
Eldən-elə gedən ipək yoludur.
Azərbaycan böyük odlar diyarı,
Azərbaycan ululardan-uludur.

Azərbaycan, qaynar, janlı bir həyat,
Burda şöhrət əsl hünər deməkdir.
Ərənlərin vətənidir bu diyar,
Azərbaycan-ər oğlu ər deməkdir.

Kəndimin

Qürbət elin gövhərindən, durründən,
Yaxşıdır kəsəyi, daşı kəndimin.
Uzaq əsrlərdən gəlir sorağı,
Bilinmir əzəldən yaşı kəndimin.

Ayrılıq yelləri könlümdə əsər,
Körpə çığırılarda xəyalım gəzər.
Bir şirin, bir qədim nağıla bənzər,
Baharı, payızı, qışı kəndimin.

Özgə büsatı var o ötən çağın,
Arzular sinəmdə açıb qujağın.
Görəcək Azad da doğma ojağın,
Quruyar gözünün yaşı kəndimin.

Qeyrət nəğməsi

Atılın döyüşə yurd oğulları,
İgidlər vətənin jan məlhəmidir.
Ana tək müqəddəs torpaq yolunda,
Hünər məqamıdır, qeyrət dəmidir.

Məğribdən-məşriqə uzanan bu yurd,
Bizim ruhumuzun and, iman yeri.
Bu gün and günüdür, iman günüdür,
Yeri, vətən oğlu, inamla yeri.

Yenilməz, tükənməz jəsarətinlə,
Tapdanmış haqqını qaldır ayağa.
Millətin azadlıq nəğmələriylə,
Gedək qələbəni qarşılamağa.

Vətən ağrısı

Qərib-qərib baxan yalçın qayalar,
Ağrının, əzabın yaddaşı olub.
Yanmış kəndlərdəki kimsəsiz evlər,
Ölmüş ümidlərə başdaşı olub.

Yağı tapdağında hey inildəyir,
Sinəsi dağlanmış doğma yurd-yeri.
Ən xoş təsəlli də, ən şirin söz də,
Ovuda bilməyir xatirələri.

Azadın ruhunu parçalayıbdır,
Düşmənin vurduğu torpaq yarası.
Sinəyə sançılmış xənjər kimidir,
Vətənin ağrısı, yurdun ağrısı.

Yurd harayı

Sinəsi yaralı güllər, çiçəklər,
Nə vaxtdır həsrətdən boynun əyibdi.
Dağların döşünə uzanan yollar,
Körpə uşaq kimi qəribsəyibdi.

Yamyaşıl geyinmiş dərələr boyu,
Çaylar unudubdu zümzüməsini.
Güllər saralıbdır, güllər solubdur,
Bülbüllər oxuyur qəm nəğməsini.

Ay Azad, gəzirəm Vətən mülkünü,
Gözlərim həsrətdən dumandı, çəndi.
Elə darıxmışam doğma yurd üçün,
Bütün xəyalarım pərən-pərəndi.

Gəlir

Gəzmək istəyirəm doğma elləri,
Oxşasın saçımı bahar yelləri.
Doyunja seyr edib qönçə gülləri,
Şirin xəyallara dalmağım gəlir.

Ömrümü-günümü üzür intizar,
Duyğular könlümdə sızlayır zar-zar.
Ay güllü-çiçəkli gözəl yaylaqlar,
Bu yerdə əbədi qalmağım gəlir.

Didir ürəyimi qüssə, kədər, qəm,
Əlimdə bir odlu silahdır qələm.
Azadam, səsimi qoy duysun aləm,
Döyüşdə qələbə çalmağım gəlir,

Doğma ocağım

Məxmər çəmənləri bir yaşıl xalı,
Sanki tilsimləyir fikri, xəyalı.
Uşaqılıq ömrümün şirin nağlı,
Könlümün nəğməsi doğma ojağım.

Hər otu, çiçəyi ruhu isidir,
Ürək aynasıdır, könül səsidir.
Ömrümün uşaqılıq xatirəsidir,
Qəlbimin həvəsi doğma ojağım.

Sənin torpağın da, sənin daşın da,
And yeri olubdur qan yaddaşında.
Halallıq göyərüb hər qarışında,
Tanrının töhvəsi doğma ojağım.

Bir ovuc torpaq

Tənha janavar tək ulayır əjəl,
Kədər dumanında, həsrət çənində.
Arzular mələyir körpə quzu tək,
Taleyin qurdağız dərələrində.

Əzablar bir sürü qara it olub,
Səbrimi gəmirir bir sümük kimi.
Göylərdən yiyəsiz aqlar tökülür,
Yandırır içimi, sökür içimi.

Köhnə divar kimi uçulur ömür,
Alnımdan tökülür alın yazısı.
Anama bir ovuj torpaq aparın,
Bir ovuj torpaqdır qara kağızım.

Vətənə güllə deyməsin

Dillərdə əzbərsən əziz eloğlum,
Köçüb ürəklərə xatirələrin.
Sənə qurulmamış toy mağarında,
Bəylik paltarında görünür yerin.

Bajının, qardaşın gözləri yaşlı,
Bu şəhid igidin müsbətindən.
Yolunu gözləyən bir qələm qaşlı,
Hiçqırdı gizlinjə məhəbbətindən.

Vətən də bizimdir, qəm də bizimdir,
Analar bir daha başın əyməsin.
Qoy Azad son şəhid olsun vətənə,
Təki bu vətənə güllə dəyməsin.

Vurğunam

Gəzdim obaları, gəzdim birbəbir,
Ana yurdun növrağına vurğunam.
Övladını hər bir zəman haylayan,
Doğma elin sorağına vurğunam.

Könül açır yenə quşların səsi,
Çağlayır dağların büllür çeşməsi.
Rəvamı ömür-gün burda keçməsin,
Burda ömrün hər çağına vurğunam.

Azad gəzir dərələri, düzləri,
Çiçək-çiçək təbim dərir sözləri.
Sönən deyil ümidimin közləri,
Doğma ana ojağına vurğunam.

Xatirə

Qəlbimi dərd sökür, min həsrət dinir,
Ruhum asta-asta yol ölçür, qardaş.
Bir qərib yolçuyam fani dünyada,
Təsəlli mənimlə görüşür, qardaş.

Zaman öz hökmünü tutub əlinə,
Dövrən asta-asta hey iməkləyir.
Yuxular içində çırpınır ürək,
Ana laylaları məni səsləyir.

Bir bülbül yanıqlı səslə oxuyur,
Məni məst eləyir vətən nəğməsi.
Meylimi salmışam buz bulaqlara,
Gözümə məlhəmdir bir dağ çeşməsi.

Xocalı harayı

Dərd qınından sıyrıldı,
Ümid janda qıvrıldı.
İgidlərin qırıldı,
Haray, Xojalım, haray.

Yağır güllə yağışı,
İtib ömrün naxışı.
Sel tək axır göz yaşı,
Haray, Xojalım, haray.

Yolları qan içində,
Həsərət, güman içində.
Bu ah, aman içində,
Haray, Xojalım, haray.

Dərd içində yaşadım,
Qəm yükünü daşdım.
Səni söz-söz oxşadım.
Haray, Xojalım, haray.

Arzuların dönubdü,
Başına dərd qonubdü.
Tale səndən dönubdü,
Haray, Xojalım, haray.

Bəxtinə qar ələndi,
Ümidlər qəlpələndi.
Ömrün qəmə bələndi,
Haray, Xojalım, haray.

Ana yurdum

Hər bir daşın səlnamədir,
Gələjəyə bir namədir.
Sənə eşqim enməyəndir,
Ana yurdum.

Mənə açdın qujağını,
Gur yandırdın ojağını.
Mən sevirəm hər çağını,
Ana yurdum.
Sən gözəllər gözəlisən,

Eşqin ilki, əzəlisən.
Sənin qeyrətinə əhsən,
Ana yurdum.

10.08.2004

Bilmədim

Ömrümün yolları qəfil ağrıdı,
Onu keçib getmək yaman ağrıdı.
Bəxtim də bir dəfə məni çağırıdı,
Ayağım tutuldu, gülə bilmədim.

Hər sevən kimsənin öz jananı var,
Alışan ojağın köz jananı var.
Deyirlər həyatın hər jür anı var,
Mənsə hey ağladım, gülə bilmədim.

Bir çox ümidlərim heç oldu getdi,
İstəklər, arzular kəj oldu getdi.
Javanlıq çağlarım puç oldu getdi,
Tale yazısını silə bilmədim.

Görür bu halımı o uja Allah,
Qərib bir nisgillə könlüm çəkir ah.
Ay Azad, qismətdə görmürəm günah,
Özüm öz qədrimi bilə bilmədim.

Kimi

Mən sənsiz ömrümü yarı elədim,
Selləri gözümdən jari elədim.
Həsərəti könlümün barı elədim,-
Sordu ürəyimi qansoran kimi.

Ayrılıq yollara düşən ah-aman,
Məni qəfil yerdə haqladı zaman.
Körpə arzuları elədi talan,
Hijran vaxtsız qopan bir boran kimi.

Nə gərək taleyin haça yolları,
Təklük tənhalığa açar qolları.
Vaxt çəkə kamına, uda yolları,
Hər şey itib bata birjə an kimi.

Yenə dörd yanımı alıb kədər, qəm,
Bir qujaq istədim sığınıb gedəm.
Sanki gözlərimdə dağılıb aləm,
Qəlbimin şəhəri bir viran kimi.

Seçir

Həyatın dərdi-səri,
Mənim içimdən keçir.
Köçəri quşlar kimi,
İllər ömrümdən keçir.

Bəxt yazan belə yazıb,
Ümid boynunu qısıb.
Öz zəmisin ot basıb,
Özgəyə taxıl biçir.

Meyvəsi yox dərməyə,
Gözləri yox görməyə.
Tanrı zillət verməyə,
Yenə Azadı seçir.

Bağlama

Gözdə qurumaz yaşım,
Çox dərdlər çəkib başım.
Ay dostum, ay sirdaşım,
Haray salıb ağlama.

Doymamışam sözündən,
Dəniz gözlü gözündən.
Mələk üzlü üzündən,
Məni həsrət saxlama.

Ömrünün qeydinə qal,
Həyatın boyu ujal.
Döyüslərdə zəfər çal,
Öz qapını bağlama.

Sevgi bağında

Hələ nə payızdır, nə boran, nə qar,
Mənimsə könlümdə payız fəslidir.
Mənim jan evimdə bir qasırğa var,
Mürgülü duyğular çözlənibdir.

Bəzən xəyal məni alır qoynuna,
Min illər başımdan dolanıb keçir.
Mehriban bir baxış düşür yadıma,
Duyğular qəlbimə yan alıb keçir.

Duyğular aldatmır məni heç zaman,
Duyğular qəlbimi neçə də əzir?
Balışlar jismimi yandıran zaman,
Ruhum mələklərlə göyləri gəzir.

İlahi səsini eşidən andan,
Qəlbimi məhəbbət odu isidir.
Mənim üçün yaratmayıb səni yaradan,
Bu görüş tanrının hədiyyəsidir.

Kişi qürurunun, kişi hökmünün,
Kişi zəkasının oldun əsiri.
Anladım bu hissə yoxdu dözüümün,
Açdım ürəyimi, açdım sirrimi.

Mənə çox ağırdır javabsız qoymaq,
Kövrək qəlbimdəki çağlayan eşqi.
Bəlkə taleyimlə barışmayajaq,
Siləjəm gözümdə ağlayan eşqi.

Siləjəm qəlbimdən qəmi, kədəri,
Siləjəm gözümdə qalan həsrəti.
Sanma bu eşqimi, qərib, ötəri,
Özüm içirəjəm sənə şərbəti.

Açmışam qəlbimi mən qabağında,
Yolun doğrusunu indi özün seç.
Ürəklər birləşsə, sevgi bağında,
Tək qalmış bir çiçək, de, olarmı heç?

Unudacağam

Səni xəyallardan soruşajağam,
Sənsiz unutmağa çalışajağam.
Səni unutmağa çalışajağam,
Unudajağam səni, unudajağam.

Küskün baxışlarım səni gəzəjək,
Həsrətdən dərd adlı köynək biçəjək.
Könlüm daş-kəsəkdə güllər əkəjək,
Unudajağam səni, unudajağam.

Həsrətin qəlbimə adlar salsa da,
Ayrılıq ölümdən betər olsa da.
Bu ömür bağçamda gülüm solsa da,
Unudajağam səni, unudajağam.

Təklənsəm də belə ömrün yazında,
Bir daha olmaram bil, sorağında.
Süzüb çahargahım qəm avazında,
Unudajağam səni, unudajağam.

Gözlərinə baxa bilmədim

Dənizdə dalğalar yoxdursa əgər,
Demək durğun imiş dənizin özü.
Ürək məhəbbətlə döyünməyirsə,
Deməli ürək yox, bir daşdır düzü.

Yaşaya bilmərəm bəlkə də sənsiz,
Sənin hərarətin olmasa məndə.
Təbiət solajaq, günəş olmasa,
Mən də hərarəti tapmışam, səndə.

Günlər tez ötüşür, ömür qısalır,
Oturub baxıram yollara hər gün.
Sənin ürəyində buzlaq təpələr,
Əriyə bilməyir hələ büsbütün.

Bu gün baxışların məni üşütdü,
Bir vaxt o baxışlar janlar alırdı.
Daha gözlərinə baxa bilmədim,
Soyuq bir şüşəni yada salırdı.

Yanağın məndən incidi

Sən mənim qəlbimdə injə, tər çiçək,
Sənsiz keçən günüm də, nəyə gərək?
Qəm yemə həsrət də ötüb keçəjək,
Bir göz ağladısı, biri güləjək...

Arzular içindən doğan arzusan,
Sənsən həyatımın mənası, dadı.
Qəlbimə fərəhsən, ömrümə nursan,
Sənsiz neyləyirəm şöhrəti - adı.

Öpdüm yanağından... injik baxışlar,
Dikildi gözümə, bilmədim nədən?
Bilirəm ürəyin məni bağışlar,
Anjaq bir yanağın injidi məndən.

Birisini öpdüm, birisi qaldı,
Birisi qızındı od nəfəsimlə.
Hiss etdim birisi lalədən aldı,
O birinin injik sözünü dinlə....

Rəbbim

Namərdlər əlinə daş alıb gedir,
Baş yarıq, ürəyi boşalıb gedir.
Haqsızlıq dünyada baş alıb gedir,
Haqsızın haqlıdan kəlandı, Rəbbim.

Bejərir, sulayır, oxşayır əllər,
Zəhmətdən ilhamın alır könüllər.
Deyirəm, vaxtında açılan güllər
Niyə belə vaxtsız solandı, Rəbbim?

Düzdür, insan olmaz səhvsiz, xətasız,
Sevdiyini sən qoymazsan ətasız.
Azad, uşaqılıqdan qaldı atasız,
Alışan ürəyim nalandı Rəbbim.

Ümid ver mənə

Xəyalım dolanbaj yollarda çaşar,
Duyğum dənizlər tək çağlayıb daşar.
Qəlbimdə arzular dünyası yaşar,
Ümid ver, ay allah, ümid ver mənə.

Dalğalar qoynuna alıb atmasın,
İnamım tükənib itib-batmasın.
Köksümdə tufan var, səslə yatmasın,
Ümid ver, ay allah, ümid ver mənə.

Sevinjim kədərə, qəmə qarışar,
Dünyadan injiyər, küsər, barışar.
Dönməz inadımla zaman yarışar,
Ümid ver, ay allah, ümid ver mənə.

Qayıdacağam

Enib göy üzündən bu yer üzünə,
İtən arzularçün qayıdajağam.
Sızlayan bir eşqin ağlar gözüylə,
Bitən arzularçün qayıdajağam.

Hələ çox arzular yarımçıq qalıb,
Vüsalım həsrətlə xəyala dalıb.
Günəş tək zülmətə şəfəqlər salıb,
Yatan arzularçün qayadıjağam.

Yaşanan o ömrü yenidən qurub,
Azad qabağında dağlar tək durub,
Həsrətin köksünə yaralar vurub,
Gedən arzularçün qayıdajağam.

Arasında

Bir ovuj torpaqdır, sonum əvvəlim,
Həyat tək joşqundu, gah da ki, həlim.
Arzu bağçasına uzanan əlim,
Ağlayır tikanla gül arasında.

Alnımın yazısı düşüb qabağa,
Gah sola üz tutur, gah dönür sağa.
Bu ömür karvanı getmir uzağa,
Dolaşır ay ilə il arasında.

Niqaba bürünüb dünyanın üzü,
Haqqın, ədalətin qaralıb gözü.
Çox zaman həyatda həqiqət sözü,
Qalır dodaq ilə dil arasında.

İncəyər

Su daşanda ləpə demə,
Üskük tutsan küpə demə.
Hər kəsəyə təpə demə,
Təpə küsər, dağ injiyər.

Xəsis yığar gözü doymaz,
Haqq yoluna qədəm qoymaz.
Söyüd əkmə barı olmaz,
Bostan küsər, bağ injiyər.

Hər yanan şam ulduz deyil,
Kim deyir ki, bu düz deyil.
Aylı gejdə gündüz deyil,
Qara küsər, ağ injiyər.

Təzad

Ömr etdik dünyada ya çox, ya da az,
Həyatı ölçüsüz bilmək üçünmü.
Yüz illik bir ömrü yetirdik başa,
Yarandıq dünyada ölmək üçünmü.

Sönübdür ojağım, hönkürür külüm,
Bir dünya içimdir, bir dünya çölüm.
Neçə yol ağlayım, neçə yol gülüm,
İçəri köçümmü, çölə köçümmü?

Dostdan hörmət olar, düşməndən xətər,
Dost yada dönübdür, düşmən dost təhər.
Düşmən əldə şərbət, dost əldə zəhər,
De şərbət içimmi, zəhər içimmi?

Eşqim

Gözündən yol alıb könlümə gəldi,
Hər gün zərrə-zərrə ujalan eşqim.
Baharda gül açdı, baharda soldu,
Bahardan xəbərsiz qojalan eşqim.

Zülmət gejələrdə işığa dönüb,
Bir qəfil baxışdan alışan eşqim.
Göylərə ujaldı, göylərdə söndü,
Axan ulduzlara qarışan eşqim.

Ajı göz yaşımndan doyunja içdi,
Vüsala əl açıb ağlayan eşqim.
Hijran ağrısıyla ömrümdən keçdi,
Azadın qəlbimi dağlayan eşqim.

Qəlbimdə

Bu sevgidə için-için qovrulan,
Ayrılığın küləyiylə sovrulan,
İntizarla, həsrətilə yoğrulan,
Məhəbbətin ağrısı var qəlbimdə.

Gejələrin sükutunda doğulan,
Hiçqırıqlar qujağında boğulan.
Ümidləri zülmətlərə qovulan,
Məhəbbətin ağrısı var qəlbimdə.

Unudulub tənhalığa qapılan,
Arzuları oğurlanıb çapılan.
Duyğuları ayaqlara atılan,
Məhəbbətin ağrısı var qəlbimdə.

Qayıtma

İnan, həyat kimi mənə gərəydin,
Bunu anlamadın qəlbimə dəydin.
Yıxdın qürurumu, yadlara əydin,
İndi ki, getmisən, bir də qayıtma.

İşıqlı dünyanı başıma yıxdın,
Olmazın dərdlərlə ruhumu sıxdın.
Artıq unutmuşam, qəlbimdən çıxdın,
İndi ki, getmisən, bir də qayıtma.

Qırdın qanadımı göylərdən saldın,
Sevgimi, arzumu əlimdən aldın.
Bir vaxt Azad üçün şirin xəyaldın,
İndi ki, getmisən, bir də qayıtma.

Şerlərimdə

Ötüşən günlərim hər an janlanır,
Çəkdiyim dərdlərdən bəxtim danlanır.
Həsətin dil açır köksüm janlanır,
Misralar ah çəkir şerlərimdə.

Həsətin ömrümü gəzir, dolaşır,
Qəmli gözlərimdən intizar daşır.
Eşqim sətir-sətir yanır, alışır,
Misralar ah çəkir şerlərimdə.

Həyatım bir ajı xatirə olub,
Ümid çiçəklərim lap çoxdan solub.
Yazdığım hər sözün gözləri dolub,
Misralar ah çəkir şerlərimdə.

Deyil

Elə yurd salıbdır ürəkdə inam
Qəlbimdə şübhələr qurulan deyil.
Tanrı eşqi ilə yazan qələmim,
Bu sənət yolunda yorulan deyil.

Bir kövrək arzudur, bir xoş diləkdir,
Həmişə çırpınan joşqun ürəkdir.
Yazdığım şerlər güldür, çiçəkdir,
Payız xəzanında saralan deyil.

Həyat bir dəryadır, ümid gəmidir,
Hər sətir ömrümün ötən dəmidir.
Düşünjəm kükrəyən dəniz kimidir,
Ümidim tufanda qırılan deyil.

Biləydim

Sənli arzulardan əlimi üzüb,
Gözümün yaşını yollara düzüb.
Neçə yol ağrıya, ajıya dözüb,
Mən səni qəlbimdən ata bilmədim.

Ujalan dünyamı yıxsan da belə,
Şimşək tək yolumda çaxsan da belə.
Sevgimə biganə baxsan da belə,
Mən səni qəlbimdən ata bilmədim.

Həsətli sevdanı başından atıb,
Əlçatmaz arzumla matəmə batıb.
Hijranın qəlbimdə ojaqlar çatıb,
Mən səni qəlbimdən ata bilmədim.

Yarpaq ömrü

Ağajlar ağrıdan dişini sıxıb,
Külək yarpaq-yarpaq soyur ömrünü.
Bir ömrün saralmış haçqırıqları,
Tökülür torpağa bu payız günü.

Bu qərib, bu yetim yarpaqlar, allah,
Bir çınqı nəğmədi, bir misra şer.
Bu düşən yarpağın üzündən öpün,
İçində bir fəsil ömür yaşayır.

Ömrü ayazıyar düşən yarpağın,
Pərişan-pərişan baxar göy üzü.
Ölən yarpaqların qəbrinin üstə,
Ah çəkib dəsmalın sıxar göy üzü.

Şairim

Min ildir ruhumda yol gəlir bu səs,
Kişnəyir içimdə dəli bir həvəs.
Azadlıq eşqinə möhürdü məhbəs,
A bəxti özündən qoja şairim.

Zaman qara sajdı, ömür gün darı,
Çiynində Babəkin bitib qolları.
Məhbəslərdən keçir haqqın yolları,
A sözü özündən uja şairim.

Bu alın yazısı yuyuldu qanla,
Çək tarix dərsinə, tarixi danla.
Yaxası qanamış misralarınla,
Haqqın qapısını açan şairim.

Dağlar

Çeşmə-çeşmə sözün ulu,
Əsrlər səbrinin qulu.
Daşında tarix yuxulu,
Salam olsun sizə, dağlar.

Daş zirvədə mamır xalı,
Havalandırır xəyalı.
Hər gejəm bir lalə xalı,
Ahım qonub sözə, dağlar.

Qeyrətimin yaş kağızı,
Sözümdə otların nazı.
Nağıl dolu boxçanızı,
Sinəm üstə açın, dağlar.

Gözüm qurban göy otuna,
İsin misramın oduna.
Daşların daş sükutuna,
Səsim saldı qayçı, dağlar.

Məni bağışla

Mən insan bəxtindən doğulan daşam,
Gözümə yığılmış bir ovuj daşam.
Mən qəmin oğluyam, qəmə qardaşam,
Məni bağışla.

And olsun tanrının söz güllərinə,
Toz qonub dünyanın sevgilərinə.
Mən məndən asıldım sevgi yerinə,
Məni bağışla.

Dəli sözlərimə dəlilər güldü,
Boyum özüm boyda sözüm külüdü.
Mən sözdən doğuldum, mən sözdən-
öldüm,
Məni bağışla.

Qurban

Mən əyri yollara heç vaxt uymadım,
Yolun təmizinə, düzünə qurban.
Təmiz əqidəli olan insanın,
Əllisinə qurban, yüzünə qurban.

Nankordur haqq yola qədəm qoymayan,
Arxaya faydalı əməl qoymayan.
Ənliyə, kirşana məhəl qoymayan,
Həyalı gözəlin gözünə qurban.

Təmiz sevgisilə ilqar göstərən,
Əhdi-peymanında vüqar göstərən.
Qeyb niqabından rüxsar göstərən,
Gözəllərin gözəl üzünə qurban.

Bu dünya

Əzəl gündən boşalandı, dolandı,
Verdiyini əvvəl-axır alandı.
Məndə yaxşı nə desələr yalandı,
Anjaq qardaş, yalan deyil bu dünya.

Ömür payı neçə-neçə qərinə,
Fərq qoymayın javanına, pirinə.
İnsan oğlu mat qalsa da sirrinə,
Anjaq qardaş, yalan deyil bu dünya.

Əbədidir ilahidən qalmadı,
"Məlikməmməd" nağlında almadı.
Neçə-neçə şahənşaha qalmadı.
Azada da qalan deyil bu dünya.

Məni

Görünmürəm Allahıma,
Örtür hansı pərdə məni?
Neyləmişdim bəxt yazana,
Əkdi quru yerdə məni.

Qəlbə arzu kündə-kündə,
Nəmdi qəlbin bir künjündə.
Hər gəlib ötüşən gün də,
Salır yeni dərdə məni.

Ömrümün payız çağında,
Dünyanın bir bujağında.
Sönürəm dərd ojağında,
Görmür bir nəfər də məni.

Qalıb

Çapılıb-talanmış hisslərimizdə,
Nə mərhəmət qalıb, nə mürvət qalıb.
Baxıram bu günə - keçmişimizdən,
Yolumuz üstündə xəyanət qalıb.

Gözü var bu yurdun hər qarışında,
Min hiylə gizlənir yalvarışında.
Düşmənin səninlə ojaq başında,
Kəsdiyi çörəkdən ədavət qalıb.

Təkjə aman istə fələkdən indi,
Keçməyə tufandan, küləkdən indi.
Ay Azad, gəl savaşı ürəkdən indi,
Bilim ki, qəlbində jəsarət qalıb.

Nə olası

Hamı getdi, sən də get,
Qalsan, nə olasıdı.
Qalıb da göz yaşımı,
Silsən nə olasıdı.

Davan yox, dərmanın yox,
Yaşamaq fərmanın yox.
Dərd bölməyə janın yox,
Bölsən, nə olasıdı.

Biri küsdü oduma,
Biri küsdü adıma.
Kimliyimi yadıma,
Salsan, nə olasıdı.

Gecə

Əziz qonağımın, a ilham pərim,
Qələmimlə masam pirimdir, pirim.
Boynuma bağlanır ümid zənjiri,
Məni dalısınja sürüyür geçə.

Hövsələm tükənir, səbrim daralır,
Şəfəq ağardıqja, kağız qaralır.
Zaman uzandıqja rəngi saralır,
Səhəri salama yeriyir geçə.

O da insan kimi sükut istəyir,
Səsi öz içində boğur, bəsləyir.
Xəfif küləklərə, yavaş əs-deyir,
Xoruz banlayanda əriyir geçə.

Dünya neyləsin

Baş üstə əlhəd daşdır,
Kim arıfdir, kim naşdır.
İlk məhəbbət göz yaşdır,
Dünya neyləsin, neyləsin.

Yoxuşunu aşıb qalsan,
Enişində çaşıb qalsan.
Yarı yolda düşüb qalsan,
Dünya neyləsin, neyləsin.

Bu Azadı süzə-süzə,
Günəşdir nur verən bizə.
Tale gülmür üzümüzə,
Dünya neyləsin, neyləsin.

Məni

Yollar da yolçusuz tənha görünər,
Haraya aparır bu yollar məni.
Üç yol ayrığında dayanmışam mən,
Alır qujağına nağıllar məni.

İzim qalmasa da aranda, dağda,
Kaş sözüm qalaydı doğma ojaqda.
Hələ ki, qojalmaq tezdir bu çağda,
Gənjlüyə qaytarır xəyallar məni.

Ay Azad, dağ yaxşı, düz də yaxşıdır,
Ömürdür qış yaxşı, yaş da yaxşıdır.
Nəvaziş yaxşıdır, naz da yaxşıdır,
Aparar çiyində xəyallar məni.

Soraqlayır

Qonub koldan-kola vəfalı bülbül,
Gülün həsrətiylə yar soraqlayır.
Kaman həzin-həzin ötür, elə bil,
Baharın sövqüylə tar soraqlayır.

Təbiət bürünüb ala-qumaşa,
Körpə bənövşələr sanki tamaşa.
Kövrək tumurjuqlar verib baş-başa,
Nazlana-nazlana bar soraqlayır.

Ay Azad, təbiət xoş xəyaldadır,
Uçan kəpənəklər məni aldadır.
Eh, qulağım səsdə, gözüm yoldadır,
Könlüm mənə əhli-hal soraqlayır.

Dəniz-dağ məhəbbəti

Dəniz heyran olmuş sanki dağlara,
Həsərdən çağlayır yata bilməyir.
Ürəkdən sevdiyi vəfalı yara,
Çırpınır, çırpınır, çata bilməyir.

Dumanlı dağların ağarır başı,
Kədər damjılanır bulaqlarına.
Bulaqlardan axan həsrət yağışı,
Tökülür dənizin yanaqlarına.

Azad, təbiətin sirtinə bir bax,
Dağlar könül sazın çalmaq istəyir.
Zirvə ayaq üstə sanki duraraq,
Dənizin seyrinə dalmaq istəyir.

Çatan yoxdur

Dünya bir bağılı boxçadır,
Bu boxçanı açan yoxdur.
Hələ dünyanın əlindən,
Bir az uzaq qaçan yoxdur.

Kim gül üzür çəməndə,
Kimini salıb kəməndə.
Kimisi minib səməndə,
Dalısıyja çatan yoxdur.

Ömür atlı, jan piyada,
Əjəd baxmır dosta, yada.
Hələ qadalı dünyada,
Bir az rahat yatan yoxdur.

Payız şeri

Saçıma qar düşüb qarlı dağlardan,
Bir əsər qalmayıb barlı bağlardan.
Xatirə qalmayıb o xoş çağlardan,
Daha şerlərim qəm havalıdır.

Şimşəklər göylərin nəğməsi olub,
Göylər gözəlinin gözləri dolub.
Hər tərəf xəzandır, çiçəklər solub,
Daha şerlərim qəm havalıdır.

Buradan uzaqda arzular gəlib,
Ətirli gülləri küləklər dərib.
Qəmli sözlərimi kimə göndərim,
Daha şerlərim qəm havalıdır.

Deyiləm

Ağlayan gözlərim bir gün güləjək,
Eşqin ürəyimdə bil ki, öləjək.
Sən nankor çıxmısan, ellər biləjək,
Yıxılan deyiləm, ölən deyiləm.

Bu ömür əbədi bir kəhkəşandır,
Bəzən lal sular da joşub-daşandır.
Ulduzum günəş tək bil sayrışandır,
Yıxılan deyiləm, ölən deyiləm.

Nəğmətək sinəmdə yol gəlir bir səs,
Tükənən deyildir bu joşqun həvəs.
Azadam ünvanım qəlbdən silinməz,
Yıxılan deyiləm, ölən deyiləm.

Yavaş-yavaş

Bu dünyadan baj alırıq,
Başlardan bir taj alırıq.
Saç ağarır qojalırıq,
Ömür gedir yavaş-yavaş.

Fələk ömrü çəkir dara,
Çox ümidlər gedir qara.
Sinələrdən varaqlara,
Sözlər axır yavaş-yavaş.

Həyatı anlayan andan,
Tamaşa etməyək yandan.
Azad, ömür bu jahandan,
Köçüb gedər yavaş-yavaş.

Boylanır

Dərd içinə düşüb ürək,
İnildəyir kövrək-kövrək.
Payızda jüjərən ot tək,
Ümidim günə boylanır.

Nə tez gəlib keçdi illər,
Qəfil susdu şirin dillər.
Qəlbimdəki xatirələr,
Saçımnda dənə boylanır.

Sən oldun insafsız mələk,
Sənlə dilbir oldu fələk.
Kor işığa boylanan tək,
Bu sevgi sənə boylanır.

Allah

Sındırma kimsənin qəlbin dünyada,
Xeyirxah əməllər gedəjək bada.
Çətin günlərində yetişir dada,
Hər şeyi eşidən, biləndi Allah.

Böhtanla şeytana don biçənlərin,
Yalanla Qurana and içənlərin.
Həyatda peşəsi qan içənlərin,
Son yeri məzardı, kəfəndi, Allah.

Haqqı yaşadandan uzaqdır bəla,
Ürək dərd görməsin, nə də ki, nalə.
Ay Azad, tövbədən qayıtsan yola,
Günahı üstündən siləndi Allah.

Sev deyir

Qəlbimin ən şirin pıçılıtları,
Bu gözəl jeyranı mənə sev deyir.
Ürəyim tükənməz saf duyğuları,
Halıma yananı mənə sev deyir.

Ürəyi aynadır, qəlbim tər-təmiz,
Şirin duyğuları joşqun bir dəniz.
Könlümün harayı səssiz-səmirsiz,
Yaşılbaş sonanı mənə sev deyir.

Baxaçası lələzar, çiçəklər, güllər,
Ruha qanad verir ətirli yellər.
Ömürdən ötüşən aylar, həm illər,
Dərdimi duyanı mənə sev deyir.

Əzizim

Natəvan üçün

Göylərə ujalır fəryadım, ahım,
Sən idin dünyada təkjə pənahım.
Söylə heç olmasa nədir günahım,
Səndən doymamışam, mənim əzizim.

Dönmüsən gözümdə bir damla yaşa,
Amandır eşqimi sən çırpma daşa.
Qayıt gəl, tutaram səni qumaşa,
Səndən doymamışam, mənim əzizim.

Ay mənim qəlbimi qəfil üzənim,
Tənha çiçəyimsən, lalam, süsənim.
Ay qəlbi kövrəyim, ay tez küsənim,
Səndən doymamışam, mənim əzizim.

Bəsimdi

Qızıl da, gümüş də gəldi-gedərdi,
Saysız var-dövlətin sonu kədərdir.
Bu dünyanı qamarlamaq hədərdi,
Sınmayan vüqarım olsa bəsimdi.

Haqq yolunu ürəyimdə bəslədim,
İnsanları həqiqətə səslədim.
Mən nəfsimi pis əməldən gözlədim,
Dolanmaqçün varım olsa bəsimdi.

Çirkin əməllərə eylədim nifrət,
Əsli olmayandan gördüm xəyanət.
Yaşatdım ürəkdə ülvi məhəbbət,
Ay Azad, düz ilqar olsa bəsimdi.

Gözəllər

Qoruyub saxlayar üzdə isməti,
Tanrıdan diləyər bəxti, qisməti.
Gəzdirər sinədə saf məhəbbəti,
Əsliyə, Leyliyə taydı gözəllər.

Ruha qanad verər ətirləriylə,
Daim əzizdirlər xatirələriylə.
Mənim bu şerimin sətirləriylə,
Əzəldən seçmədi, saydı gözəllər.

Baharda güllüyər hörüklərini,
Arzuya çevirər diləklərini.
Nə qədər javanın ürəklərini,
Nizə tək elə bil oydu gözəllər.

Xatırla məni

Təbiət qoynuna çıxanda hərdən,
Ürəyində kədər, saçlarında dən.
Dəstə bağlayanda güldən-çiçəkdən,
Qəlbin sıxılında xatırla məni.

Bayaz gejelərdə tənha olanda,
Xəyallar qəlbinə qüssə salanda.
Duyğular sinəndə saçın yolanda,
Elə həmin anda xatırla məni.

Nəmli gözlərində bilirəm, yaşam,
Əzizim, hər vədə düşəndə axşam,
Soyuq otağında yandıranda şam,
Qəlbin alışanda xatırla məni.

Əl çəkəmmirəm

*Ömür-gün yoldaşım
Natəvanə*

Laləzarda açan qönçə süsənim,
Hərdən injiyənim, hərdən küsənim.
Qəlbimdə yaşayan ilk eşqim mənim,
Səndən bu dünyada əl çəkəmmirəm.

Taleyim düşsə də dumana, çənə,
Qoyma bu dünyada çırağım sönə.
Allahın özü tək yaxınsan mənə,
Səndən bu dünyada əl çəkəmmirəm.

Həyatda qiymətli dövlət, varımsan,
Əhdindən dönməyən düz ilqarımsan.
Axı neyə danım, sevən yarımsan,
Səndən bu dünyada əl çəkəmirəm.

Hələ

Çatmaqçün ömrün yazına,
Qışından keçirəm hələ.
Səni gəzən gözlərimin
Yaşından keçirəm hələ.

Quruyub gülü kolların,
Düyün düşübdü qollarım.
Sənə qovuşan yolların,
Daşından keçirəm hələ.

Həsətin əlində yaxam,
Kamandan üzülən oxam.
Azadam şimşək tək çaxan,
Savaştan keçirəm hələ.

Şair olmaq

Şair qəlbi həssas olar,
Arzuları qəvvas olar.
Şairə mərdlik xas olar,
Şair olmaq çətin işdir.

Əzabına dözə gərək,
Naxış vura sözə gərək.
İnji tək söz düzə gərək,
Şair olmaq çətin işdir.

Əliabbas sözün düzün deyər,
Həmişə öz sözün deyər.
"Şair olan qəm də yeyər"
Şair olmaq çətin işdir.

Çətindir mənə

Səndən ayrılmayım çətindir mənə,
Əlinin həniri əlimdə qalıb.
Şana barmaqlarım telində gəzib,
Barmağımın izi telində qalıb.

Düşmə məndən uzaq, məndən aralı,
Ayrılıq həsrəti çəkməyək daha.
Gəl qoşa dayanaq bir vursun ürək,
Qoşa addımlayaq nurlu sabaha.

Baxdı yollarına, yollar tükənmir,
Gözüm yollardakı izində qalıb.
Aji intizarda qovrulur qəlbim,
Həsrətin ağlımı başından alıb.

Səni axtarıram

Səni axtarıram hər saat, hər an,
Bu gündən dünənə qayıtmaq üçün.
Ötən günlərimin həsrəti ilə,
Qəlbimin buzunu əritmək üçün.

Səni axtarıram hər saat, hər gün,
Ülvi eşqimizi diriltmək üçün.
Hijran yağışında qalan gözümlü,
Barı birjə anlıq kiritmək üçün.

Səni axtarıram hər saat, hər gün,
İslanmış bəxtimin qurutmaq üçün.
Üzünə tuşlanan od baxışınla,
Sevən ürəyimi ovutmaq üçün.

Ağlama

Gizli-gizli, için-için ağladım,
Ürəyimi həsrətinlə dağladım.
Sənin üçün bir dəstə gül bağladım,
Gəl ağlama, daha gülüm, ağlama.

Dərd qoymusan dərdim üstə bilən kim,
Göz yaşını məndən özgə silən kim?
Bu dünyada sızlayan kim, gülən kim,
Gəl ağlama, daha gülüm, ağlama.

Mən Azadam, içimdə dərd saxladım,
Ömür keçdi, dərdi-qəmi haqladım.
Bir dağ idim, dərd oynatdı, laxladım,
Gəl ağlama, daha gülüm, ağlama.

Bayatılar

Əzizim qoşa dağlar,
Verib baş-başa dağlar.
Mən dərdimi söyləsəm,
Kövrəlib daş da ağlar.

* * *

Əzizinəm, bu yerdə,
Dərd oynayar bu yerdə.
Anam bir daş doğaydı,
Məni doğduğu yerdə.

* * *

Mən aşiq oyan yeri,
Su daşı oyan yeri.
Dərdlərim qoşun çəkib,
A bəxtim, oyan, yeri.

* * *

Əzizim gülə baxtım,
Üzümə gülə baxtım.
İçimdə güllər açdı,
Dönüb o gülə baxtım.

Mən aşiq dilə gəlməz,
Sonralar gölə gəlməz.
Nə vaxtdı yalvarıram,
İnsafsız yola gəlməz.

* * *

Əzizim divanədi,
Tutduğum divan nədi.
Qapın bağlansın fələk,
Mənimlə davan nədi?

* * *

Əzizinəm açmadı,
Tapmacadı, açmadı.
Bir qəbirəm qapımı,
Kimsə gəlib açmadı.

* * *

Əzizinəm almadı
Heyva, nardı, almadı.
Qadasın aldım yarın,
Yar qadamı almadı.

Mən aşiq köç üstədi,
Obalar köç üstədi.
Aşiq bir “Köçəri” çal,
Bir ağız köç üstə de.

* * *

Mən aşiq dərdə qapı,
Yox imiş dərdə qapı.
Mən dedim təsəlli tap,
Demədim dərdə qapıl.

* * *

Mən aşiq soraqlama,
Büründüm sırığlıma.
Nənə baş qoyum dizinə,
Dərdimi sor, ağlama.

* * *

Əzizinəm yarıyam,
Dolmamışam, yarıyam.
Mənə gün ağlamadın,
Çətin səndən yarıyam.

Mən aşıqəm yarım,
Quzu kəsim yarım.
Gildir-gildir göz yaşın
Duz səpibdi yarama.

* * *

Əzizinəm sənəmdi,
Xanım, xanım, sənəmdi.
Dəmirçi körüyü mən
Od tutan bu sinəmdi.

* * *

Mən aşıq yolun üstə,
Durmuşam yolun üstə.
Tanrı qismət edəydi,
Can verəm qolun üstə.

* * *

Əzizinəm, ağrımaz,
Qoy olmasın ağrım az.
Yar yolunda cəfadan,
Sevən könül ağrımaz.

Bərəkət nəğmələri

(Lirik poema)

I

Düşüb ətəklərdən möhnətin daşı,
Göyərir damarda qanın yaddaşı.
Ömrünə-gününə hopub, qardaşım,
Torpağın qoxusu, çörəyin ətri.

Boşalmış təknələr üşümür daha,
Kəndimiz çörəklə gedir sabaha.
Əbədi son qoyub kədərə, aha.
Torpağın qoxusu, çörəyin ətri.

Özünü özündə qaldır ayağa,
Halallıq insanı döndərir dağa.
Bənzər zəhmət adlı uca bayrağa,
Torpağın qoxusu, çörəyin ətri.

Hər şeydən ucadır, hər şeydən ulu,
Dizə təpər verir, qaldırır qolu.
Dünyanın ən qədim halallıq yolu,
Torpağın qoxusu, çörəyin ətri.

Müqəddəs vücudun pak nəfəsidir,
Ərən babaların haqq naməsidir.
Dünyanın bərəkət salanaməsidir,
Torpağın qoxusu, çörəyin ətri.

Həsrətin, kədərin bənizi solub,
Amansız ehtiyac saçını yolub.
Arvana kəndində hər evə dolub,
Torpağın qoxusu, çörəyin ətri.

Şükürlər deyirəm ulu Tanrıma,
Bərəkət ələyib könül varıma.
Gör necə hopubdu misralarıma,
Torpağın qoxusu, çörəyin ətri.

Əlin qabarıdır, əlin tərıdır,
Möhnəti susdurur, dərdı ərıdır.
Alınmaz qaladı, haqq səngərıdır,
Torpağın qoxusu, çörəyin ətri.

Bu bar-bərəkətin fərqinə varın,
Görün halallığın nurlu yolların.
Ötrünə hopubdu Yardımlıların,
Torağın qoxusu, çörəyin ətri.

Ay vətən övladı özünü tanı,
Baba ocağının közünü tanı.
Doğma Arvanamın yolu, ünvanı,
Torpağın qoxusu, çörəyin ətri.

II

Sərvət qapısıdır bu qara torpaq,
Açarı əllərin qabarındadır.
Torpağa bağlanan Vətən oğlunun,
Ömrünün havası halallıq dadır.

Hünər nəğməsidir bu qara torpaq,
Bu şirin nəğməni oxu ürəkdən.
Sənin hər istəyin, sənin hər arzun,
Bu nəğmə içində göyərir dən-dən.

Müqəddəs dərgaha qaldır əlini,
Ümid haqdan keçir, söz haqdan keçir.
Tanrı dərgahına gedən yolların,
Hamısı bir qarış torpaqdan keçir.

Torpaq babaların qəbir köynəyi,
Torpaq oğvlların hünər yeridir.
Torpağı sevənin ömür yolunda,
Arzu qanad açdı, sevinc yeridi.

Şumla misra-misra torpağı, qardaş,
Gəlib zəhmət vaxtı, halallıq dəmi.
Tanrı işığı tək könül oxşayan,
Sarıtel şerdi saralan zəmi.

Xəbərə tələsən adamlar kimi,
Yürüyür içimdə bir haray, bir səs,
Halallıq dərşini keçməyən insan,
Torpağın dilində danışa bilməz.

Hər zaman, həmişə urvatlı olub,
Müdrük babaların sözü, kəlamı.
Hər səhər torpaqla salamlaş, inan,
O, itirən deyil haqqı-salamı.

Qardaş, əzəl gündən bu qara torpaq,
Halallıq yoludur, zəhmət yoludur.
Torpağa sidq ilə bağlananların,
Süfrəsi alın tək açıq olubdur.

Torpağın qapısı halal ömür-gün,
Torpağın yiyəsi alın tərdir.
Bu gün kəndimizin bar-bərəkəti,
Halal oğulların əməlləridir.

Halallıq eşqiylə qanadlanıbdı,
Fikrimin mənası, sözümün canı.
Kaş ki, bu diyarda hər Vətən oğlu,
Sevindirə bilsin Azərbaycanı.

III

Topa-topa buludlar,
Göy üzündə qalandı.
Göyün göy varağında
Şimşəklər misralandı.

Göyün bulud döşündən
Zirvələr yağış əmdi.
Yatmış qaya daşların
Üzünə su çiləndi.

Damcıdan sırğa taxdı,
Çiçəklərin ləçəyi.
Gümüş cığıra döndü,
Qayanın boz birçəyi.

Damcılar çaldı sanki,
Daşları qaval kimi.
Ritmlər qulağıtda
Səsləndi nağıl kimi.

Çiçəklər gözlərimdə
Körpəcə qımışırdı.
Bir bahar yağışıyla,
Torpaq nağıllaşırdı.

Göylərin ətəyindən
Bərəkət tökülürdü.
Zəmilər dəniz kimi
Ləpələnilib gülürdü.

Bu mənzərə qəlbimin
Çiçəkləyən səsidir.
Masallının torpağı
Bərəkət süfrəsidir.

IV

Bir ulu sevgi kölgəsi,
Haqqın ayaq izi torpaq.
Rəbbin “yaran” kəlməsinin
Bir çınqısı, közü torpaq.

Yaxşıdan, yamandan keçib,
Arzudan. gümandan keçib,
Bir əbədi andan keçib,
Tarixin dan üzü torpaq.

İlkinliyin səsi, ünü,
Bir tükənməz yolun yönü.
Yerin, göyün doğum günü,
Doğulmuşun özü torpaq.

Məşəl tutubsan yoluma,
Sevgin giribdi qoluma.
Canından axır ruhuma,
Bir güc, taqət, dözümlü, torpaq.

Ulu Tanrı dostun, yarın,
Bərəkətdi ömür varın.
Sənə nankor olanların,
Kaş tökülə gözü, torpaq.

Sənsən qəbrim, başdaşım da,
Atam, anam, qardaşım da.
A mənim qan yaddaşımda
Çiçəkləyən sözüm torpaq

Ey ulu babamın alın yazısı,
Nənəmin əbədi namusu torpaq.
Bəxtimin üzünə açılan qapı,
Ömrümün müqəddəs arzusu torpaq.

Sən dərdə, möhnətə bir əlhəd daşı,
Ürəyim hər səhər sənnən danışır.
Sində zəmilər kükrəyir, daşır,
Elimin ən halal ruzusu torpaq.

Ömrün üfütündə sükülübdü dan,
Damarda çəmən tək çiçəkləyir qan.
Tale kitabımsan başdan-binadan,
Bəxtimin bərəkət imzası torpaq.

Sən ki, ixtiyarlar ixtiyarısan,
Ümid ağacısan, könül varısan.
Babamın müqəddəs yadigarısan,
Ey mənim anamın anası torpaq.

Ən ülvi nemətdir zəhmətin dadı,
Çin etmiş gözümdə arzu, muradı.
Halal şöhrətimin ünvanı, adı,
Ömrümün-günümün mənası torpaq.

V

Torpaqdı əzəlim, torpaqdı sonum,
Torpağın oğluyam, torpaq balamdı.
Mənim torpaq eşqim, torpaq ülfətim,
Heç vaxt yenilməyən uca qalamdı.

Ömrümün əzablı günlərində də,
Bu eşqi özümə arxa bilmişəm.
Mən öz ürəyimin halallığıyla,
Torpağa ən uca zirvə demişəm.

Torpağın eşqiylə yaşayırıq biz,
Göyərir ovcunda ümidlərimiz.
Torpaq and yerimiz, iman yerimiz,
Torpaq babaların səsidir, qardaş.

Saralan zəminin işığına bax,
Zəhmət nəğməsidir indi yaşamaq.
Ovcuma nəfəsi hopan bu torpaq,
Halal bar-bərəkət dərsidir, qardaş.

Torpaqdan boylanır tale yolları,
Torpaqdı insanın ömür baharı.
Zəhmətkeş əllərin çat-çat qabarı,
Ömrü ocaq kimi isidir, qardaş.

Zəhmətsiz günləri ömürdən sökün,
Ağrını-acını daşlığa tökün.
Torpağa bağlanan hər ömür, hər gün,
Haqqın silinməyən izidir, qardaş.

Vardım marağına hər ötən anın,
Zəhmətdi məlhəmi ağrı-amanın.
Hər sünbül işığı halal insanın,
Tanrıya duası, ərzidir, qardaş.

Torpaqdı bərəkət süfrəsi xalqın,
Ona yad olmaqdan həmişə saçın.
İnan ki, bu torpaq haqla-nahaqqın,
Əbədi səhəri, mərzidir, qardaş.

Yaşa bu arzuda, bu xoş həvəsdə,
Sev onu, hər dəfə qoy gözün üstə.
Ondan ruzu istə, bərəkət istə,
O, haqq ocağının gözüdür, qardaş.

Əzəldən yaranıb qanunu belə,
Kimsə bu əmərdən çıxmayıb hələ.
Torpaq boyumuza Tanrı hökmüylə,
Qəbirdən don biçən dərzidir, qardaş.

O, nə qədər ülgü bilir, nədəki ölçü,
Çəkilən zəhmətin bəhərdir öcü.
Torpaq halallıqdan danışmaq üçün,
Ən uca, ən böyük kürsüdür, qardaş.

O, yaddır harama, xoşlamır yalan,
Bir gündə yüz dəfə başına dolan.
Bizə babalardan əmanət qalan,
Namusun, qeyrətin özüdür, qardaş.

Batmadım həyatın tufanlarında,
Haqqın dərgahına açdım əlimi.
Könül bağladığım böyük Yaradan,
Nuruyla bəzədi hər əməlimi.

Ən böyük həqiqət torpağı bildim,
Ən böyük ədalət onun varlığı.
Torpaqdan göyərüb həmişə, hər vaxt,
İnsanın əbədi bəxtiyarımızı.

* * *

Nəsimi sözü, Füzuli kəlamı,
Tanrının bərəkət salamı,
Bir ovuc torpaq.

Qəfil güllə tək
qanadını qıracaq,
Tanrı dərgahıdı,
Səni səcdəyə çağıracaq;
Bir ovuc torpaq.

Gündə min yol
tapdayarsan, dözəcək.
Tanrı istəkli gündə
boyunu oxşayıb,
Gözlərini öpəcək;
Bir ovuc torpaq.

Bir ovuc işıqdı,
Bir ovuc nurudu.
Dünyanın hikməti
çat verən gün,
Adəmi cənnətdən
qovdurdu,
Bir ovuc torpaq

Ömür əlçimindən
Özünə bir gün əyir.
Kimsənin qarışını döyməz,
Hamını qarısında gözləyir;
Bir ovuc torpaq.

Məni sənə,
səni mənə tanıdır.
Bölünməzin
əbədiyyət anıdır;
Bir ovuc torpaq.

Cavabımız, sualımız,
Ağlamağa dəsmalımız.

Blünməz dədə malımız,
Bir ovuc torpaq...

Təpədən-dırnağa torpaq oğluyam,
Torpaq ətri hopub qanıma mənim.
Dünyanın əkinçi-torpaq yoluyam,
Torpağa enməyən tanıma məni.

Yamyaşıl zəmilər yaşıl dənizdi,
Baxdıqca ürəyim coşub çağlayır.
Doğma Yardımlının bu xoş büsatı,
Qəlbimdə sevincdən tonqal qalayır.

Hər gün qapısına yüyürdüm söz,
Bir ovuc torpaqdı, bir ovuc dəndi.
Səsimin, sözümün gündoğan yeri, -
Qurbanı olduğum ana vətəndi.

Qəzəllər

Neçə il gözlədiyim arzuma çatdım, bu gecə,
Qovuşdum yarım ilə hicranı atdım, bu gecə,

Nə qədər xoşbəxt idim yarın cənnət qucağında,
Sanki bir qızılgülün ətrinə batdım, bu gecə,

Sevgidən sərməst olub vəslə çatan aşiq kimi,
İllərin yorğunu tək rahatca yatdım, bu gecə,

Dərd əlindən dad edib çiçək kimi solmuş idim,
Bu vüsal sevincini bəxtimə qatdım, bu gecə,

Azadam eşq yolunu bil ki, rahat keçməmişəm,
Ömrünü qurban edib yarımı tapdım, bu gecə.

* * *

Tərki dünya fəhminə söz əhdi-peymanım
mənim,
Dəstəməz allam sözə, o edir pak imanım
mənim.

Qan daman hər misramı çün qeybdən bir qan
çəkir,
Əhli-ürfan dərk edər ki, söz axan qanım
mənim.

Olmuşam sərgəsti söz, yox təlimim ondan
savay,
Ol əlamətdən yəqin, o edir sərgərdanım
mənim.

Məzur qılsınlar məni, yox dünya malından
varım,
Ruhu çanımdan qopan tək sözdür imkanım

mənim.

Bil Azadım jismi yerin, çün ruhu sözdə dəfn
olub,
Sözdü məhdi-gülşənim, yox özgə ünvanım
mənim.

* * *

Hələ kövrəkdi sözüm, damla-damla qana
gəlir,
Dirilibdir ovqatım, xoş təbim də janə gəlir.

Bir elin övladiyam ki, adı Arvana onun,
Bu adın şöləsinə görə neyə pərvanə gəlir.

Fərəhimdir, vüqarımdır uja dağlar diyarı,
O ujalıqlar özü könlümə mehmanə gəlir.

Dostlarım, doğmalarım xətrimi əziz tutaraq,
Ad günüm təbrik üçün şövqlə bu ünvanə gəlir.

Azadam, vəsf edirəm doğma ana yurdumu
mən,
Ən gözəl kəlmələrim ülfəti-dövrənə gəlir.

Əliyev Azad Aşurəli oğlu 1965-ci ildə Yardımlı rayonun Arvana kəndində doğulub. Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin və Jurnalistlər Birliyinin üzvüdür. H.B.Zərdabi media mükafatı laureatıdır. Ehtiyatda olan hərbcidir. Bir şeir kitabının müəllifidir.

* * *

Qəm çəkmə, könül, qəm çəkəsi günlərimiz
var,
Hələ bu başımıza tökməyə çox küllərimiz var.

Bu ömür daxmasının hər tərəfi qəmlə
suvanmış,
Hər anı dərdə bulaşmış ayımız, illərimiz var.

Hələ səbr etməyimin mənası vardır, görürəm,
Şükür haqqın ətəyindən tutası əllərimiz var.

Tanrının özü şövqə gəlir hər əmələndən
İndən belə sən söyləmə müşgüllərimiz var.

Fəxr eylə, ey Azad, uja haqq aşıqisən,
Haqqı zikr etməyə bil bunja şirin dillərimiz
var.